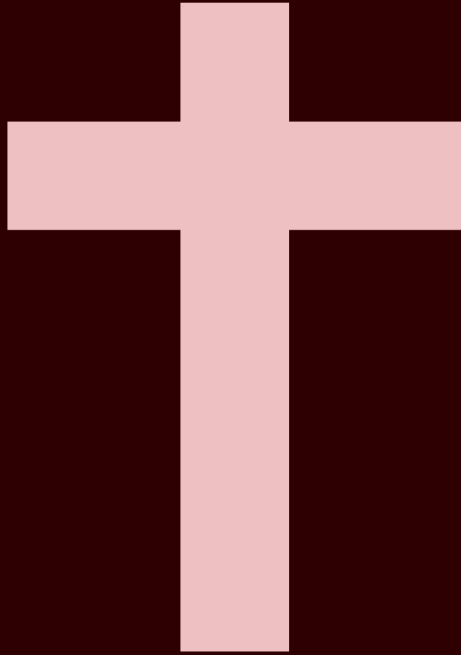

Gilaki John

The Gospel of John in the Gilaki language of Iran

Gilaki John
The Gospel of John in the Gilaki language of Iran

copyright © 2014 gilakmedia.com

Language: Gilaki

For copyright permission questions, please write gilakmedia@gmail.com.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents.

For other uses, please contact the respective copyright owners.

2015-01-02

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 16 Sep 2023 from source files dated 31 Aug 2023

6fde42e5-bf03-53a5-9f3f-3663c377e431

Contents

يوحنا	1
-------------	---

انجیلہ یوحنا پیشگفتار

کلمہ یہ «انجیل» یعنی «خبرہ خوش» و «خبرہ خوش کی خدا پیغامہ، عیسی مسیح اونہ ہمہ یہ مردمہ دنیارہ بأوردہ. و بعداً عیسی شاگردان و پیروان از اونہ زندگی و تعلیماتی کی بدہ کیتابانی بینویشتیدی. ا کیتابان انجیل خواندہ بہ، چونکی ہو خبرہ خوش اعلام کونہ.

یوحنا یہودی و ایثاً از ہمراہانہ عیسی مسیح ہو. اونہ پترہ نام زیدی و اونہ برآرہ نام یعقوب ہو. یوحنا پیش از اونکی جزو ہمراہانہ عیسی بہ، ماہیگیر و پطرس امرہ دوست و ہمکار ہو. یوحنا خو انجیلہ میان از خودش نامی نبرہ بلکی خورہ «شاگردی کی عیسی اونہ دوست داشتی» یا «شاگردہ دیگر» معرفی کونہ.

نسخہ یہ اصلیہ ا کیتاب بہ زبان یونانی بینویشتہ ہو بوستہ و تا امروز انجیلہ یوحنا، بہ بیشتر از ۱۵۰۰ زبانہ جورواجور ترجمہ ہو بوستہ. تا تمامہ مردمہ دنیا بتانید ا کیتابہ بہ خوشانہ زبان بخوانید و بفہمید. مدارک و اسنادہ تاریخی نیشان دہہ کی انجیلہ یوحنا پیش از قرنہ چہارمہ میلادی بہ زبانہ فارسی ترجمہ ہو بوستہ کی متأسفانہ ایروزہ بہ او نیویشتہ دس رسی ناریمی ولی دوبارہ ہو انجیل بہ زبانہ فارسی ترجمہ ہو بوستہ. و ایروز امان ا افتخارہ داریمی کی ہو انجیلہ بہ گیلکی، در دس رس شومان قرار بدیم. یوحنا خو ہدفہ از نیویشتنہ ا انجیل در بابہ ۲۰ آیہ ۳۱ بیان بوکودہ. اون گہ: «ولی اُنقدر بینویشتہ ہو بوستہ تا ایمان بأورید کی عیسی ہو مسیح، و خدا پسرہ، و بہ توسطہ ا ایمان صاحبہ زندگی یہ ابدی ببید.»

انجیلہ یوحنا دورون، عیسی مسیح بہ عنوانہ کلمہ الہی و ابدی کی دنیا بہ توسطہ اون ساختہ ہو بوستہ معرفی ہو بو. و دینیمی کی در سرتاسرہ دورانی کی عیسی مسیح ا دنیایہ خاکی دورون ایسہ ہو بر علیہ ا باور مخالفت و تضاد نہہ ہو. و ا تضاد و مخالفت باعثہ کوشتہ بوستن مسیح صلیبہ رو ہو بوستہ. پس با اونہ مرگ و قیام ہو کی خو مأموریتہ بہ انجام و کمال برسآنہ. و با انجامہ ا مأموریت خودشہ و خدایہ بشناسآنہ. ا انجیلہ دورون زندگی یہ عیسی، مسیحہ موعود، بہ صورتہ ایثاً مجموعہ از نیشانہ یان و معجزاتہ کی اتفاق دکفتہ و بہ صورتہ سمبلیک بہ تصویر بکشہ ہو بوستہ. چیزی کی قابلہ توجہ یہ و انجیلہ یوحنا یہ مشخصہ کونہ بہ کار بردنہ سمبلیک از اشیا و اسامی در زندگی یہ روزمرہ یہ. از ا طریق بہ حقیقت و واقعیتانہ روحانی اشارہ بہ. نیشانہ یانی مثلہ: آب، نان، نور، چوپان و برہ، تاک و اونہ میوہ.

تقسیمبندی یہ کلی

- ۱- الوہیت و شخصیتہ عیسی مسیح: ۱۱-۱۸ *
- ۲- یحیی تمیددہندہ و اولین شاگردانہ عیسی مسیح. ۱۹:۱-۵۱
- ۳- معجزات و تعلیماتہ عیسی مسیح. بابہ ۲-۱۲
- ۴- عیسی مسیح خو شاگردانہ امرہ خداحافظی کونہ و اوشانہ تشویق کونہ و اوشانہرہ دعا کونہ. بابہ ۱۳-۱۷
- ۵- دستگیری یہ عیسی مسیح، محاکمہ، مصلوب و مردن و دفن بوستن. بابہ ۱۸ و ۱۹
- ۶- زندہ بوستن و قیامہ عیسی مسیح. بابہ ۲۰
- ۷- ایبار دیگر عیسی مسیح خورہ خودشہ بہ خو شاگردان ظاہرہ کونہ. بابہ ۲۱

نکاتی دربارہ یہ امی روش برای نیویشتن بہ گیلکی
گیلکی میان صدایان تفاوتہ بیشتری نسبت بہ زبانہ فارسی دارہ. و ا موضوع باعثہ مشکل در نیویشتن بہ گیلکی بہ. امی ہدف و مقصود برای نیویشتن آنہ کی بہ شکل بینویشتہ بہہ کی اونہ خواندن آسان و روان بہہ. روشی کی ا کیتابہ میان بہ کار بردہ ہو بوستہ،

* : خواندہ یہ عزیز، وختی شومان شماریان بہ ا شکل دینیدی: (۱-۱۸) بہ معنی یہ انجیلہ یوحنا بابہ ۱۰ از آیہ یہ ۱ تا آیہ یہ ۱۸ خواندہ بہ.

مثلاً نیویشتن به زبان فارسی یہ ولی تلفظ مناسب کلمہ یہ به عہدہ شومان خوانندہ یان عزیز نیہمی. دو تا تغیرہ اساسی آ کیتابہ میان وجود دآره کی اوشانہ به آ خاطر کی شمہ در موقعہ خواندن کمک کونہ به عرضہ شومان رسائی. اول، الف) (صدا دارہ بلند در کلماتہ زبانہ فارسی به گیلکی به صورتہ الف) (صدا دارہ کوتاہ تلفظ به. امان آ صدا رة از نیشانہ یہ الف و همزہ) (آ استفادہ بو کودیمی. مثله: «میان» در فارسی یہ به گیلکی به صورتہ: «میان» بینویشتیمی. دوم، کلماتی کی در آخرہ اون پسوند اضافہ دآره، امان آ پسوندہ در گیلکی با (ہ) (یا) یہ (بینویشتیمی. مثله: «آب روان» در زبانہ فارسی یہ در گیلکی به صورتہ: «آبہ روان» بینویشتیمی و «صدای بلند» در زبانہ فارسی یہ در گیلکی به صورتہ «صدایہ بلند» بینویشتیمی. امی آرزوانہ کی خواندنه آ کیتاب شمہ باعثہ برکت بہہ. آمین.

کلمہ انسان بو بوستہ

۱ از اول کلمہ بو و کلمہ خدا آمرہ بو و کلمہ، خدا بو. ۲ اون از اول خدا آمرہ بو. ۳ ہمہ چی توسطہ اون به وجود بمو، و از هر اونچی کی به وجود بمو، هیچ چی بدونہ اون به وجود نمو. ۴ در اون حیات بو و او حیات، نورہ آدمیان بو. ۵ آن نور در تاریکی تآبہ و تاریکی تآنہ اونہ از بین برہ. ۶ مردی بمو کی خدا اونہ اوسہ کودہ بو. اونہ نام یحیی بو. ۷ اون شہادت دثنہ رہ بمو بو، شہادتہ بر او نور، تا ہمہ توسطہ اون ایمان باورید. ۸ یحیی خودش او نور نوبو، بلکی بمو بو تا بر او نور شہادت بدہ. ۹ اون نورہ حقیقی کی هر آدمی بہ منورہ کونہ، حقیقتاً بہ جہان آمون دبوو. ۱۰ اون دنیا میان ایسہ بو و دنیا به واسطہ یہ اون به وجود بمو، اما دنیا اونہ نشناختہ. ۱۱ به خو ملک سر بمو، ولی اونہ قوم، اونہ قبول نو کودیدی. ۱۲ اما به تمامہ کسان کی اونہ قبول بو کودیدی، آ حق فدہ کی خدا زاکان ببید، یعنی هر کسی کی به اونہ نام ایمان باورہ. ۱۳ نہ کسان کی از انسان به دنیا بمو ببیدی و نہ از نفسہ خواہشیدی و نہ از ایتا مرد خواستہ به دنیا بمو ببیدی، بلکی تولدی از خدایہ. ۱۴ و کلمہ، انسانہ خاکی بو بوستہ و امی میان ساکن بو بوستہ و امان اونہ جلالہ پیدہ یم،* جلالی کی شایستہ یہ اویگانہ پسری ایسہ کی از طرفہ پتر بمو، پر از فیض و راستی. ۱۵ یحیی بر اون شہادت دئی و با صدایہ بلند گفتی کی: «آن او کسی ایسہ کی دربارہ یہ اون بوگفتم: اون کی بعد از من آہ بر من برتری پیدا بو کودہ، چونکی قبل از من وجود داشتی.» ۱۶ از اونہ پری امان ہمہ بہرہ مند بو بوستیم، فیض، فیضہ سر. ۱۷ چونکی شریعت توسطہ موسی بمو، اما فیض و راستی به واسطہ یہ عیسی مسیح بمو. ۱۸ هیچکی هرگز خدایہ نیدہ. اما اویگانہ، کی پترہ ورجہ ایسہ و در خودشہ ذاتم خدایہ، اون، اونہ بشناسانہ.

یحیی شہادت

۱۹ آنہ یحیی شہادت او وختی کی یہودیآن، کاهنآن و لایوانہ از اورشلیم اونہ پہلو اوسہ کودیدی تا از اون وورسید کی: «تو کی ایسی؟» ۲۰ یحیی اعتراف بو کودہ، انکار نو کودہ، بلکی اصرار داشتی کی: «من مسیح نی یم.» ۲۱ وورسہ پیدی: «پس چی؟ تو ایسی؟» جواب بدہ: «نی یم.» وورسہ پیدی: «تو او پیامبری؟» جواب بدہ: «نہ!» ۲۲ او وخت اونہ بوگفتیدی: «پس کی ایسی؟ بوگو چی جوانی او کسان رہ کی آمرہ اوسہ کودیدی، بریم؟ دربارہ یہ خودت چی گی؟»

۲۳ یحیی طبق اونچی کی اشعایہ نبی بیان بو کودہ بو، بوگفتہ

«من او صدایه ندا کوننده در بیابانم کی گه:
خداونده رایه همواره کونید!»*»

۲۴ تعدادی از اوشانی کی روانه بوسته بید و از فریسیان بید، ۲۵ اونه وورسه پیدی: «اگر تو نه مسیحی، نه الیاسی و نه او پیامبر، پس چره تعمید دیبی؟» ۲۶ یحیی در جواب بوگفته: «من آبه امره تعمید دهم، اما شیمی میان کسی ایسه کی شومان اونه نشناسیدی. ۲۷ اونی کی بعد از من آیه، من لایقه واکودن اونه کفشه بندم نییم.»
۲۸ آشان همه در بیت عنیا واقع در او طرفه اردن رودخانه رخ بده، جایی کی یحیی تعمید دیی.

خدا بره

۲۹ فردایه او روز، یحیی چون عیسایه بیده کی اونه طرف آمون دره، بوگفته: «آنه برهه خدا کی نگاهه از دنیا اوسنه! ۳۰ آن، اونی ایسه کی من درباریه اون بوگفتم؛ بعد از من مردی آیه کی بر من برتری داشتی، چونکی قبل از من وجود داشتی.» ۳۱ من خودمم اونه نشناختیم، اما هنه وستی بموم کی آبه امره تعمید بدم تا اون، اسرائیلره ظاهره به.» ۳۲ پس یحیی شهادت بده و بوگفته: «روحه بیدم کی کبوتره مأنستن از آسمان فرود بمو و بر اون قرار بیگفته. ۳۳ من خودمم اونه نشناختیم، اما اونی کی مره اوسه کوده تا آبه امره تعمید بدم، مره بوگفته کی: هر وخت بیده پی کی روح بر کسی فرود بمو و بر اون قرار بیگفته، بدان اون، اونی ایسه کی روح القدسه امره تعمید دهه.» ۳۴ و من بیدم و شهادت دهم کی آن خدا پسره!»

عیسی اولین شاگردان

۳۵ فردایه او روز، ایبار دیگر یحیی خو دوتأ شاگردانه امره ایسه بو. ۳۶ اون عیسایه کی راه شوئون دوبو، نگاهه بوکوده و بوگفته: «آنه، خدا بره!» ۳۷ وختی اونه دوتأ شاگرد، آنه حرفه پیشوستیدی، از عیسی دونبالسر راه دکفتیدی. ۳۸ عیسی خورویه واکردانه و بیده کی از اونه دونبالسر آمون دریدی. اوشانه بوگفته: «چی خواپیدی؟»
بوگفتیدی: «ای اوستاد، تی خانه کویه ایسه؟»

۳۹ جواب بده: «باید و بیدینید!» پس بوشویدی و بیده پیدی کی کویه خانه دأره و او روز اونه امره سر بوکودید. او لحظه ساعته چهاره بعد از ظهر بو.

۴۰ ایتا از او دو نفر کی یحیی حرفانه پیشوسته بو و عیسی دونبالسر بوشو، آندریاس، شمعون پطرس برار بو. ۴۱ اون اول خو برار شمعون پیدا بوکوده و اونه بوگفته: «آمان مسیحه» کی اونه معنی (مسح بو بوسته به) (پیدا بوکودیم.) ۴۲ و اونه عیسی ورجه بیرده. عیسی اونه نگاهه بوکوده و بوگفته: «تو شمعون پطرس، یوحنا پسر ی. اما (کیفا) دوخوآده بی» کی اونه معنی صخره به.

عیسی فیلیپس و نتائیل به خو شاگردی دعوت کونه

۴۳ روز بعد عیسی خواستی کی به ولایته جلیل بشه. فیلیپسه پیدا بوکوده و اونه بوگفته: «می دونبال بیأ!» ۴۴ فیلیپس اهله بیت صیدا بو، آندریاس و پطرس همشهری. ۴۵ اون نتائیل پیدا بوکوده و بوگفته: «اون کسی کی موسی در تورات درباریه اون بوگفته و پیامبر ائم بینویشتیدی، پیدا بوکودیم! اون عیسی، یوسفه پسر از شهر ناصره به!»

۴۶ نتائیل اونه بوگفته: «مگر به، کی از ناصره چیزه خوبی بیرون بایه؟»

فیلیپس جواب بده: «بیأ و بیدین.»

۴۷ وختی عیسی بیده کی نتائیل اونه طرف آمون دره، درباریه اون بوگفته: «حقیقتاً کی آنه او مرد اسرائیلی کی در اون هیچ مکر و حیلہ پی پیدا نیه!»

۴۸ نتائیل اونه بوگفته: «مره از کویه شناسی؟»

عیسی جواب بده: «قبل از اونکی فیلیپس تره دوخوآنه، وختی کی درخته انجیره زیر ایسه بی، تره بیدم.»

* ۱:۲۳ تورات، کیتابه اشعیا، باب ۴۰، آیه ۳.

۴۹ تَنائیل جواب بده: «اوستاد تو خدا پسری! تو اسرائیلہ پادشاہی!»

۵۰ عیسی در جواب بوگفته: «آیا بخاطرہ آنکی بوگفتم ترہ درختہ انجیرہ زیر بیدم، ایمان باوردی؟ از آن بہ بعد چیزانہ بزرگتری دینی.» ۵۱ بعداً بوگفته: «آمین، آمین * شمرہ گم کی آسمان بازہ بہ و خدا فرشتہ یانہ در حالی کی بر انسانہ پسر بیزیر آیدی و بہ آسمان شیدی، دینیدی.»

۲

معجزہ بی عروسی میان

۱ سومین روز قانایہ جلیل میان عروسی بو و عیسی مارم او یہ ایسہ بو. ۲ عیسی و اونہ شاگردانم بہ عروسی دعوت بو بوستہ بید. ۳ وختی کی شراب تمامہ بوستہ، عیسی مار، عیسایہ بوگفته: «آشان د شراب نآیدی.» ۴ عیسی اونہ بوگفته: «بانو، مرہ چی بہ ا کاران؟ می وخت ہنوز فترسہ.» ۵ اونہ مار پیشخدمتانہ بوگفته: «ہر چی شمرہ گہ، بوکونید.» ۶ او یہ شیش تا خمریہ سنگی نہہ بو کی برای رسمہ تطہیرہ یہودیآن * بہ کار آمویی و ہر کدام ظرفیتہ دو یا سہ تا پیمانہ یہ * داشتی. ۷ عیسی خدمتکارانہ بوگفته: «ا خمریہ یانہ از آب پُرہ کونید.» پس اوشانہ لبالب پُرہ کودیدی. ۸ بعداً اوشانہ بوگفته: «الآن ایچہ از اون اوسنید و صاحبہ مجلسہ رہ برید.» اوشانم ہوطو بوکودیدی. ۹ صاحبہ مجلس نآستی کی اونہ از کویہ باوردیدی، ولی خدمتکارانی کی اونہ اوسدہ بید، دانستیدی. اون وخت آبی کی شراب بو بوستہ بو بیچیشتہ، دامادہ دوخوادہ ۱۰ و اونہ بوگفته: «ہمہ اول شرابہ نابہ آوردی و پذیرایی کونیدی و وختی مہمانان مستہ بیدی، بعداً شرابہ ارزاترہ آوردی، اما تو شرابہ نابہ تا ا لحظہ بدآشتی!» ۱۱ اطوی عیسی خو اولین معجزہ یہ قانایہ جلیل میان انجام بده و خو جلالہ نیشان بده و اونہ شاگردان بہ اون ایمان باوردیدی. ۱۲ بعد از اون، خو مار و خو براران و شاگردانہ امرہ بہ کفرناحوم بوشو و چند روزی یہ در او یہ پیسہ بیدی.

عیسی معبدہ میان

۱۳ چونکی یہودیانہ عیدہ پسخ نزدیک بو، عیسی بہ اورشلیم بوشو. ۱۴ معبدہ صحن میانی بیدہ کی تعدادی بہ فروختنہ گاو و گوسفند و کبوتر مشغولیدی و صرافانم بہ کاسی نیشتہ بید. ۱۵ پس، از طناب شلاق چا کودہ اوشانہ با ہمہ یہ گاوآن و گوسفندان از معبد بیرونہ کودہ و صرافانہ سکہ یانہ، زمینہ رو فوکودہ و اوشانہ میزانہ و اگردانہ ۱۶ و کبوتر فروشانہ بوگفته: «آشانہ از ایہ بیرون برید و می پڑہ خانہ یہ بہ محل کاسی تبدیل نوکونید!» ۱۷ اون وخت اونہ شاگردان بہ یاد باوردیدی کی بینویشتہ بو بوستہ بو: «غیرتی کی تی خانہ وستی دارم، مرہ سوزنہ.» *

۱۸ پس یہودیآن بخاطرہ ا کاران اونہ بوگفتیدی: «چی معجزہ بی امرہ نیشان دیہی کی بدانیم تو اجازہ یہ ا کارانہ داری؟»

۱۹ عیسی در جوابہ اوشان بوگفته: «شومان ا معبدہ خرابہ کونید من سہ روز اونہ دوبارہ چا کونم.»

۲۰ یہودیآن اونہ بوگفتیدی: «ا معبدہ ساختن چہل و شیش سال طول بکشہ، و الآن تو خوایی سہ روز اونہ چا کونی؟» ۲۱ ولی معبدی کی عیسی از اون حرف زہی، خودشہ بدن بو. ۲۲ پس وختی کی از مردہ یان ویریشتہ، اونہ شاگردان ا گفتمہ یہ بہ یاد باوردیدی و بہ کیتابہ مقدس و اونہ حرفان ایمان باوردیدی.

* ۱:۵۱ اصطلاحہ آمین، یہودیآن وختی کی کلامی بہ ایشنوستیدی بہ زبان آوردیدی و اونہ معنی آنہ کی «کطوبہ» یا بہ «حقیقت کطوبہ ایسہ»، بعداً مسیحیان آمین در آخرہ دعا یا بعد از ایشنوستہ کلامہ خدا بہ کار بردیدی ولی عیسی با بہ کار بردنہ اون در اولہ بعضی از خو گفتمہ یان بہ درستی و صحتہ خو کلام تاکید کودی. * ۲:۶ یہود مذہبہ میان، یہودیآن از آب بدن و وسایلہ پاکہ وستی استفادہ کودیدی. * ۲:۶ ہر پیمانہ ۷۵-۱۱۵ لیتر جا داشتی. * ۲:۱۷ تورات، کیتابہ مزمو، بابہ ۶۹، آیہ ۹.

۲۳ وختی کی عیسی عیدہ پسخره اور شلیمہ میان ایسہ بو، خیلی یان بخاطره معجزاتی کی انجام بدہ بو، به اونہ نام ایمان باوردیدی۔
۲۴ اما عیسی به اوشانہ ایمان اعتماد ناشتی، چونکی همه یه شناختی ۲۵ و لازم نوبو کسی دربارہ یه انسان چیز ی اونہ بگہ، چونکی خودش دانستی کی انسانہ دورونی چی نہ!

۳

عیسی نيقوديموس امره ملاقات بوکوده

۱ مردی بو از فرقه یه فریسی، نيقوديموس نام، از حاکمانه يهود۔ ۲ اون ايتا شب عیسی ورجه بمو و اونہ بوگفته: «اوستاد! دانستی کی تو معلی ایسی کی از خدا طرف بموی، چونکی هیچکی نتانہ معجزاتی یه کی تو انجام دیی، انجام بدہ، بجز اونکی خدا اونہ امره بیہ.»

۳ عیسی در جواب بوگفته: «آمین، آمین، تره گم تا کسی از نو به دنیا نایه، نتانہ خدا پادشاهی یه بیدینه.»

۴ نيقوديموس اونہ بوگفته: «کسی کی پیره، چوطو تانہ دوباره به دنیا بایه؟ آیا تانہ به خو ماره شکم و آگرده و دوباره به دنیا بایه؟»
۵ عیسی جواب بدہ: «آمین، آمین تره گم تا کسی از آب و روح به دنیا نایه، نتانہ واردہ خدا پادشاهی بیہ۔ ۶ اونچی کی از انسان به دنیا بایه، جسمانی یه و اونچی کی از روح به دنیا بایه، روحانی یه۔ ۷ تعجب نوکون کی بوگفتم باید از نو به دنیا باید! ۸ باد هر جای کی بخوایه، حرکت کونه و اونہ صدایه ایشونی، اما نانی کی از کویه آیه و به کویه شه۔ هوطویه هر کسی کی از روح به دنیا بایه.»

۹ نيقوديموس از اون وورسه: «آ چیز چوطو ممکنه؟»

۱۰ عیسی جواب بدہ: «تو اسرائیلہ معلی و آ چیزانہ متوجه نیی؟ ۱۱ آمین، آمین، تره گم امان از اونچی کی دانیم، حرف زنیم و اونچی کی بیدیم، شهادت دییم، اما شومان امی شهادتہ قبول نوکونیدی۔ ۱۲ وختی شیمی امره دربارہ یه اموره زمینی حرف بزم، باور نوکودیدی، چوطو باور کونیدی اگر شیمی امره از اموره آسمانی بگم؟ ۱۳ هیچکس به آسمان بوجور نوشو، مگر اونی کی از آسمان بیزیر بمو، یعنی انسانہ پسر۔ ۱۴ هوطوی کی موسی بیابانہ میان ماره مجسمه یه بلنده کوده تا مردم بیدینید و از مرگ نجات پیدا بوکونید، هوطوی هم انسانہ پسر باید بلنده کوده ببه تا مردم بیدینید و نجات پیدا بوکونید۔ ۱۵ تا هر کسی کی به اون ایمان باوره، زندگی یه ابدی بدره.»

۱۶ «چونکی خدا دنیا یه اونقدر محبت بوکوده کی خویگانہ پسره فدہ، تا هرکی به اون ایمان باوره هلاکه نبه، بلکی زندگی یه ابدی بدره۔ ۱۷ چونکی خدا خو پسره اوسه نوکوده تا مردمہ دنیا یه محکوم بوکونه، بلکی اوسه کوده تا توسطه اون نجات پیدا بوکونید۔

۱۸ «هرکی به اون ایمان دأره، محکوم نیبه، اما هرکی به اون ایمان نأره، از هه الأتم محکوم بو بوسته، چونکی به خدا یگانہ پسره نام ایمان نأورده۔ ۱۹ و محکومیت در آنه کی نور به جهان بمو، اما مردم تاریکی یه بیشتر از نور دوست دأشتیدی، چونکی آشانہ کارآن بد ایسه۔ ۲۰ چونکی هر کسی بدی کونه، از نور نفرت دأره و نوره طرف نایه، مبادا اونہ کارآن آشکاره به و رسوا بیه۔ ۲۱ اما اونی کی در راستی زندگی کونه، نوره طرف آیه تا آشکاره به، کی خو کارآنه به یاری یه خدا انجام بدہ.»

یحیی خو آخرین شهادتہ دربارہ یه عیسی دهه

۲۲ بعد از اون، عیسی خو شاگردانہ امره به دهاته اطرافه یهودیه بوشو، اون چند روزی او یه پیسه و مردمہ تعمیم بدہ۔ ۲۳ یحیایم عینون میان، نزدیکه سالم، تعمیم دیی، چونکی در او یه آب زیاد بو و مردم آمویدی و تعمیم گیتیدی۔ ۲۴ اون وختی بو کی یحیی هنوز به زندان دنکفته بو۔ ۲۵ ایدفعه بین یحیی شاگردان و ایتا یهودی، رسمه تطهیره وستی بحثی به وجود بمو۔ ۲۶ پس یحیی ورجه بمویدی و اونہ بوگفتیدی: «اوستاد، اونی کی تی امره او طرفه رود اُردن ایسه بو و تو دربارہ یه اون شهادت دیی، الآن خودش تعمیم دهه و همه اونہ ورجه شیدی.»

۲۷ یحییٰ در جواب بوگفته: «هیچکی نتانہ چیزی به دست باورہ مگر اونکی از آسمان به اون عطا بہہ. ۲۸ شومان خودتان شاہدید کی من بوگفتم کی من مسیح نییم، بلکی پیشاپیشہ اون روانہ بوبوسم. ۲۹ عروس دامادہ شینہ، اما دامادہ رفیق کی کٹار ایسہ بہ اون گوش کونہ، و از ایشونستہ دامادہ صدا، شادی بہ زیادہ کونہ. می شادی ہم اطوی تکمیلہ بوسہ. ۳۰ اون باید جلال پیدا بوکونہ و من باید کوچیکہ ہم.»

۳۱ «اون کی از آسمان آہ، از ہمہ بالاترہ، اما اون کی از زمین ایسہ، زمینییہ و از چیزانہ زمینی حرف زنہ. اون کی از آسمان آہ، از ہمہ بالاترہ. ۳۲ اون از اونچی کی بیدہ و پیشونستہ شہادت دہہ، اما ہیچکی اونہ شہادتہ قبول نوکونہ. ۳۳ کسی کی اونہ شہادتہ قبول بوکونہ، بر راستی بہ خدا مہر تأیید بزہ. ۳۴ چون اونییہ کی خدا اوسہ کودہ، خدا کلامہ بیان کونہ، چون خدا خو روحہ بہ یک میزان عطا نوکونہ. ۳۵ پتر پسرہ محبت کونہ و ہمہ چیزہ بہ اون بیسپردہ. ۳۶ اون کی بہ پسر ایمان دارہ زندگی بہ ابدی دارہ، اما اون کی از پسر اطاعت نوکونہ، زندگی بہ ابدی نہ نیدینہ، بلکی زیر غضبہ خدا مانہ.»

۴

عیسی و زنہ سامری

۱ وختی عیسی بفہمستہ کی فریسیان پیشونستیدی کی اون بیشتر از یحییٰ شاگردان بساختہ و اوشانہ تعمید دہہ، ۲ گرچی عیسی شاگردان تعمید دیدی، نہ خودش، ۳ یہودیہ بہ ترکہ کودہ و ایبار دیگر بہ طرفہ جلیل بوشو. ۴ و بایستی از سامرہ ردہ بوسہ بی. ۵ پس بہ ایٹا شہر از سامرہ کی اونہ نام سوخار بو، فرسہ؛ نزدیکہ او تیکہ زمینی کی یعقوب خو پسر یوسفہ فدہ بو. ۶ یعقوبہ چاہ او بہ نہہ بو و عیسی کی از سفر خستہ بوسہ بو، چاہہ کٹار بینیشتہ. حدوداً ساعت دوازده ظہر بو.

۷ در آ وخت زنی از مردمانہ سامرہ آب فکشنہ وستی بمو. عیسی اونہ بوگفتہ: «ایپچہ آب مرہ فدن.» ۸ او وخت اونہ شاگردان بوشو بید شہر، غذا تہیہ بوکونید.

۹ زن اونہ بوگفتہ: «چوطو تو کی یہودی ایسی، از من کی ایٹا زنہ سامری ہم، آب خوائی؟» چونکی یہودیان سامریانہ امرہ ہیچ معاشرتی ناشتیدی.

۱۰ عیسی در جواب بوگفتہ: «اگر بخششہ خدایہ بدانستی بی و دانستی کی چہ کسی از تو آب خوائہ، تو خودت از اون خواستی ترہ آہ روانی کی حیات بخشہ، عطا بوکونہ.»

۱۱ زن اونہ بوگفتہ: «ای سرور، سطل ناری و چایم خیلی گودہ، پس آہ روان از کویہ آوری؟ ۱۲ آیا تو از امی پتر یعقوبم پیلہ تری کی آچاہ امرہ فدہ و خودش و اونہ پسران و اونہ گاو و گوسفندان از او چاہ آب خوردیدی؟»

۱۳ عیسی بوگفتہ: «ہر کسی از آ آب بوخورہ، بازم تشنہ بہ. ۱۴ اما ہر کی از او آبی کی من اونہ فدہ بوخورہ، ہرگز تشنہ نیبہ. چونکی آبی کی من اونہ فدہ، در اون چشمہ بہ آبی بہ، کی تا زندگی بہ ابدی جوشانہ!»

۱۵ زن بوگفتہ: «ای سرور، از آ آب مرہ فدن تا د تشنہ نم و آب فکشنہ رہ آہ نایم.»

۱۶ عیسی بوگفتہ: «بوشو تی مرد دوخوان و واگرد.»

۱۷ زن جواب بدہ: «مرد نارم.»

عیسی بوگفتہ: «راست گی کی مرد ناری. ۱۸ چونکی پنج تا مرد داشتی و اونم کی الان داری تی مرد نی بہ. اونچی کی بوگفتی درستہ!»

۱۹ زن بوگفتہ: «ای سرور، دینم کی تو ایٹا نبی ایسی! ۲۰ امی پتران آ کویہ رو عبادت کوردیدی، اما شومان یہودیان، گیدی جایی کی باید در او یہ عبادت بوکونید، اورشلیمہ.»

۲۱ عیسی بوگفتہ: «ای زن، باور بوکون زمانی فرسہ کی پترہ نہ آ کویہ رو عبادت کونیدی، نہ اورشلیمہ میان. ۲۲ شومان اونچی بہ کی شناسیدی عبادت کونیدی، اما امان اونچی بہ کی شناسیم عبادت کونیم، چونکی نجات بہ وسیلہ قومہ یہود فراہم

۲۳. اما زمانی آیه و الاثم او زمان فرسه کی عبادت کوننده یانه حقیقی، پتره در روح و راستی عبادت کونیدی، چونکی پتر به دونباله آجور عبادت کوننده یان ایسه. ۲۴ خدا روحه و اونه عبادت کوننده یان باید اونه در روح و راستی عبادت بوکونید.»

۲۵ زن بوگفته: «دائیم کی مسیح (یعنی مسح بوبوسته) (آیه. وختی اون بایه، همه چیزه امره خبر دهه.»

۲۶ عیسی اونه بوگفته: «من کی تی امره حرف زئن درم، هونم.»

۲۷ او لحظه عیسی شاگردان از راه فرسه پیدی و از آنکی اون ایتم زنه امره حرف زئن دوبو، تعجب بوکودیدی. اما هیچکی ونورسه کی: «چی خوایی؟» یا «چه او زنه امره حرف زنی؟» ۲۸ اون وخت زن خو کوزه به جا بنه و به شهر بوشو و مردمه بوگفته: ۲۹ «باید مردی به پیدینید کی هرچی کی تا الآن بوکوده بوم، مره بوگفته. آیا امکان ناره کی اون مسیح به؟» ۳۰ پس اوشان از شهر بیرون بمویدیدی و عیسی ورجه بوشو پیدی.

۳۱ میان، شاگردان از اون خواهش بوکودیدی و بوگفتیدی: «اوستاد چیزی بوخور!»

۳۲ اما عیسی اوشانه بوگفته: «من خوراک، خوردنره دارم کی شومان از اون چیزی نائیدی.»

۳۳ شاگردان همدیگره بوگفتیدی: «مگر کسی اونه ره خوراک باورده؟»

۳۴ عیسی اوشانه بوگفته: «می خوراک انه کی اراده به او کسی به کی مره اوسه کوده بجا باورم و اونه کاره به کمال برسائیم. ۳۵ آیا آ حرفه نیشونستیدی کی: (چهار ماه بیشتر به وخته درو نمائسته؟) اما من شمره گم، شیمی چشمانه و اکونید و پیدینید کی الآن مزرعه یان آماده به درویه. ۳۶ الآن دروگر خو مزده فیگیره و حاصلی برای زندگی به ابدی به دست آورده، تا اون کی بکاشته و اون کی کی درو بوکوده، با هم شاد ببینید. ۳۷ در آیه آ گفته درسته کی: (اینفر کاره، و اینفر دیگر درو کونه. ۳۸ من شمره اوسه کودم تا محصولی به درو بوکونید کی شیمی دسترنج نی به. دیگران سخت کار بوکودیدی و شومان اوشانه دسترنج برداشت کونیدی.»

۳۹ پس به دونباله شهادته او زنی کی بوگفته بو: «هرچی کی تا الآن بوکوده بوم، مره بوگفته،» خیلی از سامریانه ساکنه او شهر به عیسی ایمان باوردیدی. ۴۰ وختی کی او سامریان عیسی ورجه بمویدیدی، از عیسی بخوآستیدی کی اوشانه ورجه پیسه. پس دو روز او به پیسه. ۴۱ و خیلی یاتم بخاطره ایشونسته اونه حرفان ایمان باوردیدی. ۴۲ اوشان او زنه بوگفتیدی: «تنها د بخاطره تی حرفان ایمان ناوریم، چونکی امان خودمان اونه حرفانه پیشونستیم و دائیم کی حقیقتاً مرد نجات دهنده به دنیا به.»

عیسی جلیل میان

۴۳ بعد از دو روز، عیسی از او به به جلیل بوشو. ۴۴ (قبلاً خودش بوگفته بو کی: «نبی در خودش محل احترام ناره.») ۴۵ وختی به جلیل فرسه، جلیل یان اونه به گرمی قبول بوکودیدی، چونکی اوشان بخاطره عید به اورشلیم بوشو پید و اونچی به کی عیسی او به انجام بده بو، بیده بیده.

شفایه ایتم درباری پسر

۴۶ بعد از اون، عیسی دوباره به قانایه جلیل بوشو، او به کی آبه تبدیل به شراب بوکوده بو. در او به ایتم از افسران ایسه بو کی پسری مریض کفرناحوم میان داشتی. ۴۷ وختی پیشونسته کی عیسی از یهودیه به جلیل بمو، به اونه دئن بوشو و منت بوکوده کی بایه اونه پسره کی در حال مرگ بو، شفا بده.

۴۸ عیسی اونه بوگفته: «تا معجزات و چیزانه عجیب نیدینید، ایمان ناوریدی!»

۴۹ او مرد بوگفته: «ای سرور قبل از اونکی می زای بییره، بیام.»

۵۰ عیسی اونه بوگفته: «بوشو، تی پسر زنده مانه.» او مرد عیسی کلامه قبول بوکوده و به راه دکفته.

۵۱ هنوز راه میان ایسه بو کی اونه خدمتکاران بمویدیدی و بوگفتیدی: «تی پسر زنده و سالمه.» ۵۲ از اوشان وورسه: «چی ساعتی اون شفا پیدا بوکوده؟» بوگفتیدی: «دیروز ساعت یک بعد از ظهر تب، اونه وله کوده.» ۵۳ او وخت پتر بفهمسته کی آن هو

ساعتی بو کی عیسی اونه بوگفته بو: «تی پسر زنده مانه.» پس خودش و اونه تمامه خانواده ایمان باوردیدی. ۵۴ آن دومین معجزه بی بو کی عیسی وختی کی از یهودیه به جلیل بو، انجام بده.

۵

شفایه مردِ علیل

۱ بعد از مدتی عیسی بخاطره ایثا از یهودیانه عید به اورشلیم بوشو. ۲ اورشلیمه میان، «دروازه گوسفنده» کنار حوضی نه کی به زبانه عبرانیان* «بیت حسدا» گیدی و پنج تا ایوانه سر بسته داره. ۳ در اویه خیلی از علیان، مثله کوران، شلان و افلیجان خوفیدی، [و منتظره حرکت آب پیدی. ۴ چونکی هر چند وخت ایثار ایثا فرشته به خداوند آموی کی آبه حوضه به حرکت باوره. اولین نفری کی بعد از به حرکت امونه آب وارده اون بوستی، از هر مرضی کی داشتی، شفا پیدا کودی.]

۵ میانی مردی ایسه بو کی سی و هشت سال زمینگیر بو. ۶ وختی عیسی بیده اون اویه خوفته، بفهمسته کی خیلی وخته به آ حال دوچاره. از اون وورسه: «آیا خوایی کی تی سلامتی به دست باوری؟»

۷ مردِ علیل بوگفته: «ای سرور، کسی به نأرم کی وختی آب به حرکت آیه، مره حوضه میان توده. تا ایم خودمه به اویه فرسانم، کسه دیگری پیشتر از من آبه میان دکفه.»

۸ عیسی اونه بوگفته: «ویریز، تی جایه جمع کون و راه بوشو.»

۹ او مرد در هو لحظه خو سلامتی به دست باورده و خو جایه جمع کوده و شروع بوکوده به راه شوئون.

اوروز، شبّات* بو. ۱۰ پس حاکمانه یهود او مردی به کی شفا پیدا بوکوده بو، بوگفتیدی: «امروز روز شبّات و تو اجازه ناری کی تی جایه جمع کونی!»

۱۱ اون جواب بده: «اونی کی مره شفا بده مره بوگفته، اتی جایه جمع کون و راه بوشو.»

۱۲ از اون وورسه پیدی: «اونی کی تره بوگفته تی جایه جمع کون و راه بوشو، کی بو؟»

۱۳ اما او مردی کی شفا پیدا بوکوده بو، نأستی کی اون کی ایسه. چونکی عیسی جمعیه میان ناپدیده بوسته بو.

۱۴ مدتی بعد، عیسی او مرد معبده میان پیدا بوکوده و اونه بوگفته: «الآن کی تی سلامتی به پیدا بوکودی، دِ گاه نوکون تا از اونی کی بی بدتره نیی.» ۱۵ او مرد بوشو و یهودیانه بوگفته: «اونی کی مره شفا بده، عیسایه!»

قدرت و اقتداره خدا پسر

۱۶ به آ دلیل بو کی حاکمانه یهود عیسایه آزار دیدی، چونکی در روز شبّات دست به آجور کاران زه بی. ۱۷ عیسی جواب بده: «می پتر هنوز کار کونه، منم کار کونم.» ۱۸ به آ خاطر یهودیان بیشتر از قبل خواستیدی کی اونه بوکشید، چونکی نه تنها روز شبّات ایشکنه بی، بلکه خدایه خو پتر دوخوادی و خودشه خدا امره برابر دانستی.

۱۹ عیسی جواب بده: «آمین، آمین، شمره گم کی پسر از خودش هیچ کاری نتانه انجام بده مگر او کارایی کی پتر انجام دهه، پسر بیدینه. چونکی هرچی کی پتر کونه، پسر کونه. ۲۰ پتر پسره دوست داره و هر کاری کی کونه، اونه نیشان دهه و کارایی از آن بزرگترم در آینده نیشان دهه تا شومان از تعجب مات بمائید. ۲۱ هوطو کی پتر مرده یانه ویرزانه و اوشانه زنده کونه، پسر هم هر کسی به کی بخوایه، زنده کونه. ۲۲ پتر کسی به داوری نوکونه، بلکه تمامه کاره داوری به پسر بیسپرده. ۲۳ تا همه پسره احترام بوکونید، هوطو کی پتره احترام نهیدی. کسی کی پسره احترام نوکونه، به پتری کی اونه اوسه کوده، احترام ننه. ۲۴ آمین، آمین، شمره گم هر کی می کلامه گوش بده و به کسی کی مره اوسه کوده ایمان باوره، زندگی به ابدی داره و محکومه نییه، بلکه از مرگ به زندگی به ابدی انتقال پیدا کونه. ۲۵ آمین، آمین، شمره گم، زمانی فرسه، بلکه الانه کی مرده یان، خدا پسره صدایه

* ۵:۲۲ یعنی: زبانه یهودی * ۵:۹ شبّات، روز هفتمه هفته به کی اوروز میان یهودیان کار نوکنیدی و تمامه روز عبادت و استراحت کونیدی.

ایشنویدی و هر کی گوش بده، زندہ به. ۲۶ چونکی هوطو کی پتر در خودش حیات دأره، خو پسر م عطا بوکوده کی در خودش حیات بدأره. ۲۷ و اونه آ قدرته بخشه کی داوری بوکونه، چونکی انسانه پسره. ۲۸ از آ حرفان تعجب نوکونید، چونکی زمانی فرسه کی همه یه اوشانی کی در قبریدی، اونه صدایه ایشنویدی و بیرون آیدی. ۲۹ اوشانی کی خوبی بوکوده بید، برای قیامتی کی خو دونبال زندگی ابدی به دأره. اوشانی کی بدی بوکوده بید، برای قیامتی کی خو دونبال مکافاته دأره. ۳۰ من از خودم هیچ کاری نتأمم بوکونم، بلکی از اونچی کی ایشنوم، داوری کونم و می داوری یم عادلانه یه، چونکی به دونبال انجامه می خواسته یان نی یم، بلکی خوایم خواسته یه اون یه کی مره اوسه کوده انجام بدم.

عیسی شاهدان

۳۱ «اگر خودم مره شهادت بدم، می شهادت اعتبار نأره. ۳۲ اما کسی دیگری ایسه کی مره شهادت دهه و دائم کی اونه شهادت در مورد من معتبره. ۳۳ البته شومان کسان یه یچی ورجه اوسه کودیدی و اون بر حقیقت شهادت بده. ۳۴ نه بخاطره آنکی من انسانه شهادته قبول بوکونم، بلکی آ حرفانه زم تا نجات پیدا بوکونید. ۳۵ یچی چراغی ب روشن و نورانی و شومان خواستیدی کی زمانی اونه نوره میان خوش ببید. ۳۶ اما من شهادتی محکمتر از یچی شهادت دارم، چونکی پتر کارانی مره بیسپرده تا به کمال برسأم، یعنی آ کارانی کی کونم، مره شهادت دهه کی مره پتر اوسه کوده. ۳۷ هو پتری کی مره اوسه کوده، خودش مره شهادت دهه. شومان هرگز اونه صدایه نیشونستیدی و اونه رویه نیده بیدی. ۳۸ اونه کلامه شیمی دیله میان نأیدی. چونکی به اون یه کی اونه اوسه کوده ایمان نأیدی. ۳۹ هه کیتابه مقدسه به دقت خوانیدی، چونکی فکر کونیدی توسطه اون زندگی به ابدی دأیدی، در حالی کی هه کیتابانه کی مره شهادت دهه. ۴۰ اما نخو آیدی می ورجه باید تا زندگی به ابدی پیدا بوکونید. ۴۱ «جلاله از آدمیان قبول نوکونم. ۴۲ اما شمره شناسم کی خدا محبته شیمی دیله دورون نأیدی. ۴۳ من به نام می پتر بموم، اما شومان مره قبول نوکونیدی. اما اگر کسی دیگری به نام خودش بایه، شومان اونه قبول کونیدی. ۴۴ چوطو تانیدی ایمان بأورید، در حالی کی همدیگره جلال دیهیدی. اما به دونباله جلالی کی از خدایه یگا ایسه، نی بیدی؟ ۴۵ فکر نوکونید اون منم کی پتره ورجه شمره متهم کونم. شیمی متهم کونده موسایه، هونی کی شومان به اون امید دوستیدی. ۴۶ اگر موسایه قبول داشتیدی، مرم قبول کودیدی، چونکی اون درباره من بینویشته بو. ۴۷ اما اگر اونه نیویشته یانه باور نأیدی، چوطو می حرفانه قبول کونیدی؟»

۶

زیاده بوسته پنج تا نان و دوتا ماهی

۱ مدتی بعد، عیسی به او طرفه دریاچه جلیل کی هو دریاچه تیریه بو، بوشو. ۲ گروه زیادی اونه دونبالسر بوشو بیدی چونکی معجزاتی کی با شفایه مریضان انجام بده بو، بیده بید. ۳ پس عیسی تپه جور بوشو و خوشا گردانه امره او یه بینیشته. ۴ (یهودیانه عیده پس نزدیک بو) ۵ وختی عیسی نیگاه بوکوده، بیده کی گروه زیادی اونه طرف آمون دریدی، فیلیپسه بوگفته: «از کویه نان بیینیم تا اشان بوخورید؟» ۶ عیسی آ حرفه بوگفته چون خواستی اونه امتحان بوکونه و خودش بهتر دانستی کی چی بوکونه. ۷ فیلیپس جواب بده: «دیویست دینار نانم اوشانه ستره نوکونه، حتی اگر هر کدامه اوشان ایچه نان بوخورید.» (دیویست دینار، او موقع حدوده هشت ماهه کارگره مزد بو.)

۸ ایتا دیگر از شاگردان به نام اندریاس کی شمعون پطرس برار بو، بوگفته: ۹ «ایتا پسر بچه ایسه کی پنج تا نانه جو و دوتا ماهی دأره، اما آن، چوطو آ گروه ستره کونه؟»

۱۰ عیسی بوگفته: «مردمه بینشأنید.» او یه سبزه زار زیاد بو. او جمعیت میان پنج هزار نفر فقط مرد بید. ۱۱ اون وخت عیسی نانه فیگفته و شکرگزاری بوکوده و اونه شاگردان، بین اوشانی کی نیشته بید، تقسیم بوکودیدی، و ماهی یانه امره یم هو کاره بوکوده، به اندازه یی کی خواستیدی اوشانه فده. ۱۲ وختی ستره بوستیدی، خوشا گردانه بوگفته: «هر چی زیاد بو خورده نانا نه جمع کونید

تا چیزی از بین نرشد.»^{۱۳} پس اوشانہ جمع کودیدی و از باقی مانده‌یہ او پنج تانہ جو کی جماعت بوخوردہ بید، دوازده تا زنبیل پره بوستہ!

^{۱۴} مردم بادئہ امعجزہ کی از عیسی ظاهرہ بوستہ، بوگفتیدی: «راستی، راستی کی اون هو پامبری ایسہ کی بایستی بہ جهان بموی.»^{۱۵} عیسی وختی بفہمستہ کی اوشانہ تصمیم دآریدی اونہ بہ زور پادشاہ بوکونید، او جایہ ترکہ کودہ و تنہایی بہ کوه بوشو.

عیسی آہہ رورہ شہ

^{۱۶} غروب دم، اونہ شاگردان بہ سمتہ دریاچہ بیزیر بمویدی. ^{۱۷} هوا تاریک بو و عیسی ہنوز اوشانہ امرہ نیسہ بو، اوشانہ سوار قایق بووستیدی و بہ او طرفہ دریاچہ، بہ طرفہ کفرناحوم بوشویدی. ^{۱۸} اما در ا موقع، دریاچہ بخاطرہ وزشہ بادہ سختی کی آمویی بہ تلاطم دکفتہ. ^{۱۹} وختی بہ اندازہ پنج یا شیش کیلومتر پارو بڑہ بید، عیسیاہ بیدہ بیدی کی آہہ رورہ شوئون درہ و قایقہ نزدیکہ بوستن درہ. پس ہراسانہ بوستیدی. ^{۲۰} اما عیسی اوشانہ بوگفتہ: «منم، نرسید!»^{۲۱} اون وخت خواستیدی اونہ سوار قایق بوکونید، کی قایق هو لحظہ بہ مقصد فرسہ.

عیسی، نانہ حیاتہ

^{۲۲} روز بعد، جماعتی کی او طرفہ دریاچہ ایسہ بید، بفہمستیدی کی بجز ایٹا قایق، قایقہ دیگری اویہ نہ بو و دانستیدی کی عیسی خو شاگردانہ امرہ اونہ سوار بووستہ بو، بلکی شاگردان تنہایی بوشو بید. ^{۲۳} اون وخت قایقانہ دیگری از تیرہہ بمویدی و نزدیکہ جایی فرسہ بیدی کی اوشانہ بعد از شکرگزاریہ عیسی، نان بوخوردہ بید. ^{۲۴} وختی مردم بفہمستیدی کی نہ عیسی اویہ ایسہ و نہ اونہ شاگردان، او قایقانہ سوار بوستیدی و بہ دونبالہ عیسی بہ کفرناحوم بوشویدی.

^{۲۵} وختی اونہ او طرفہ دریاچہ پیدا بوکودید، اونہ وورسہ بیدی: «ای اوستاد، کی آہہ بموی؟»

^{۲۶} عیسی جواب بدہ: «آمین، آمین، شمرہ گم، می دونبال گردیدی نہ بہ دلیلہ معجزاتی کی بیدہ بیدی، بلکی بخاطرہ اونانی کی بوخوردیدی و سترہ بوستیدی. ^{۲۷} کار بوکونید اما نہ خورا کہ فانی رہ، برای خورا کی کی تا زندگیہ ابدی باقی بہ، خورا کی کی انسانہ پسر شمرہ فدہ. چونکی بر پسرہ کی خدایہ پتر، مہر تأیید بڑہ.»

^{۲۸} اون وخت از اون وورسہ بیدی: «چی بوکونیم تا کارایی کی خدا خویاہ انجام بدیم؟»

^{۲۹} عیسی در جواب بوگفتہ: «کاری کی خدا خواستہ یہ آنہ کی بہ او کسی کی اون اوسہ کودہ ایمان باورید.»

^{۳۰} بوگفتیدی: «چی معجزہ بی امرہ نیشان دہی تا با اونہ دین، ترہ ایمان باوریم؟ چی کونی؟^{۳۱} امی پتران بیابانہ میانی منایہ * کی خورا کہ آسمانی بو، بوخوردیدی هوطو کی بینویشتہ نہ: «اون از آسمان اوشانہ نان فدہ تا بوخورد.»»

^{۳۲} عیسی جواب بدہ: «آمین، آمین، شمرہ گم، موسی نبو کی از آسمان اونانہ شمرہ فدہ، بلکی می پتر بو کی نانہ حقیقیہ یہ از آسمان شمرہ فدہ. ^{۳۳} چونکی خدا نان، کسی یہ کی از آسمان نازلہ بہ و بہ دنیا حیات بخشہ.»

^{۳۴} پس بوگفتیدی: «آنانہ برای ہمیشہ امرہ فدن.»^{۳۵} عیسی اوشانہ بوگفتہ: «من نانہ حیات ایسم، ہر کی می ورجہ بایہ، ہرگز گرسنہ نیبہ و ہر کی مرہ ایمان باورہ، ہرگز تشنہ نیبہ. ^{۳۶} ولی هوطو کی شمرہ بوگفتم، ہرچند کی مرہ بیدہ بیدی، اما ایمان ناوردیدی.

^{۳۷} ہر کسی کی پتر، مرہ بخشہ، می ورجہ آہہ و ہر کی می ورجہ بایہ، ہیچ وخت اونہ از خودم دورہ نوکونم. ^{۳۸} چونکی از آسمان بیزیر نموم کی می خواستہ یہ عمل بوکونم، بلکی بموم تا خواستہ یہ کسی یہ کی مرہ اوسہ کودہ انجام بدم. ^{۳۹} و خواستہ یہ کسی کی مرہ اوسہ کودہ آنہ کی کسانییہ کی اون مرہ بخشہ، ہیچ کدامہ از دست ندم، بلکی اوشانہ در روز آخر ویرزائم. ^{۴۰} و می پترہ

خواستہ آنہ کی ہر کسی کی پسرہ بیدینہ بہ اون ایمان باورہ، از زندگیہ ابدی برخوردارہ بہ، و من اونہ در روز آخر ویرزائم.»

* **۶:۳۱** نان کی خدا برای قومہ اسرائیل بیابانہ میان فدہ. تورات، کتابہ خروج، بابہ ۱۶، آہہ ۴.

۴۱ اُون وخت یهودیان دربارہیہ اُون شروع بہ ہمہمہ بوکودیدی، چونکی بوگفتہ بو: «من اوان ایسم کی، از آسمان نازلہ بوستہ.»
 ۴۲ اوشان گفیدی: «مگر اَمرد، عیسی، یوسفہ پسر نیہ کی اونه پتر و مارہ امان شناسیم؟ پس چوطو گہ کی از آسمان نازلہ بوستم؟»

۴۳ عیسی در جواب بوگفتہ: «ہمدیگرہ اَمرہ ہمہمہ نوکونید! ۴۴ ہیچکس نتانہ می ورجہ باہیہ مگر، پتری کی مرہ اوسہ کودہ اونه جذب بوکونہ. من اونه در روزِ آخر ویریزاتم. ۴۵ در کیتابہ انبیا بمو کی: «ہمہ از خدا تعلیم گیریدی.» * پس ہر کی از خدا بیشنہ و از اُون تعلیم بیگیرہ، می ورجہ آیہ. ۴۶ ہیچ کس پترہ نیدہ، مگر اُون کسی کی از طرفہ خدا بمو، اُون، پترہ بیدہ. ۴۷ آمین، آمین، شمرہ گم، ہر کی ایمان باورہ، از زندگی یہ ابدی برخوردارہ. ۴۸ من نانہ زندگی ایسم. ۴۹ شیمی پتران بیابانہ میان مانیہ بوخوردیدی، ولی بہ ہر حال بمریدی. ۵۰ اما نانی کی از آسمان نازلہ بہ، ہر کی از اُون بوخورہ، نییرہ. ۵۱ اُون نانہ زندہ من ایسم کی از آسمان نازلہ بوستہ. ہر کی ا نانہ بوخورہ، تا ابد زندہ مانہ. نانی کی من برای حیاتہ دنیا بخشم، می بدنہ.»

۵۲ پس بجٹہ تندی حاکمانہ یہودہ میان بہ وجود بمو کی: «ا مرد چوطو تانہ خو بدنہ امرہ فدہ تا بوخوریم؟»

۵۳ عیسی اوشانہ بوگفتہ: «آمین، آمین، شمرہ گم کی تا انسانہ پسرہ بدنہ نوخورد و اونه خونہ نوشید، در خودتان زندگی ابدی نآریدی. ۵۴ ہر کی می بدنہ بوخورہ و می خونہ بنوشہ، زندگی یہ ابدی دارہ و من در روزِ آخر اونه ویریزاتم. ۵۵ چونکی می بدن خورا کہ حقیقی و می خون نوشیدنی یہ حقیقی یہ. ۵۶ کسی کی می بدنہ خورہ و می خونہ نوشہ در من ساکنہ بہ و منم در اُون ساکنہ بم. ۵۷ هوطو کی پترہ زندہ مرہ اوسہ کودہ منم بہ می پتر زندہیم، اونی کی مرہ خورہ، توسطہ من زندہ مانہ. ۵۸ اُن، نانی یہ کی از آسمان نازلہ بوستہ، نہ مثلہ اونچی کی شیمی پتران بوخوردیدی و بہ ہر حال بمریدی؛ بلکی ہر کی از ا نان بوخورہ، تا ابد زندہ مانہ.» ۵۹ عیسی ا حرفانہ زمانی بوگفتہ کی کفرناحومہ کنیسہ میان تعلیم دی.

عیسی شاگردان عیسیایہ ترکہ کودید

۶۰ خیلی از اونه شاگردان با ایشنوستہ ا حرفان بوگفیدی: «ا تعلیم خیلی سختہ، کی تانہ اونه قبول بوکونہ؟»

۶۱ عیسی دانستی کی اونه شاگردان دربارہیہ اونه حرفان ہمہمہ کودن دریدی. اوشانہ بوگفتہ: «آیا اُن باعثہ شیمی انحراف بہ؟ ۶۲ پس اگر انسانہ پسرہ بیدینید کی بہ خو جایہ اول صعود بوکونہ، چی کونیدی؟ ۶۳ روحہ کی زندہ کونہ، جسم فایدہ بی نآرہ. حرفانی کی من شمرہ بوگفتم، روح و زندگی یہ. ۶۴ اما بعضی از شومان ایسہ پیدی کی ایمان نآوریدی.» عیسی از اول دانستی کی چی کسانی ایمان نآوریدی و کی یہ کی اونه بہ دشمن تسلیم کونہ. ۶۵ بعد از اُون، بوگفتہ: «ہنہ وستی شمرہ بوگفتم کی ہیچکس نتانہ می ورجہ باہیہ، مگر انکی از پترہ طرف بہ اُون عطا بووستہ بی.»

۶۶ در ا زمان خیلی از اونه شاگردان و اگردستیدی و ا اونه ہر اھی نوکودیدی. ۶۷ پس عیسی او دوازده شاگردہ کی قبلاً انتخاب بوکودہ بوگفتہ: «آیا شومانم خوا پیدی بیشید؟»

۶۸ شمعون پطرس جواب بدہ: «ای سرور، کی ورجہ بیشیم؟ کلماتہ زندگی یہ ابدی تی ورجہ نہہ. ۶۹ و امان ایمان باوردیم و دانیم کی تو بی او قدوس از پیشہ خدا.»

۷۰ عیسی اوشانہ جواب بدہ: «مگر شومان دوازده نفرہ من انتخاب نوکودم؟ با ا حال ایٹا از شومان از ابلیسہ.» ۷۱ اُون بہ یہودا، شمعون انخرویوطی پسر، اشارہ کودی، چونکی ایٹا از او دوازده نفر بو کی بعد از مدتی عیسیایہ بہ دشمن تسلیم کودی.

۷

عیسی عیدہ خیمہیان شوٹون درہ

* ۶:۴۵ تورات، کیتابہ اشعیا، بابہ ۵۴، آیہ ۱۳.

۱ از اون به بعد عیسی جلیل میان گردستی، نخواستی یهودیه میان پیسه، چونکی حاکمانه یهود خواستیدی اونه بوکوشید. ۲ وختی عیده خیمه‌یان کی ایتا از یهودیان عید بو، نزدیکه بوسته، ۳ عیسی براران اونه بوگفتیدی: «ایه ترکه کون و به یهودیه بوشو، تاتی هواداران کارایی کی کونی، پیدینید. ۴ چونکی هر کی خوابه شناخته بیه، خلوتی کار نوکونه. تو کی ا کارانه کونی، دنیا به نیشان بدن.» ۵ چونکی حتی اونه برارتم اونه ایمان ناورده پید.

۶ پس عیسی اوشانه بوگفته: «می وخت هنوز فترسه، اما شیمی ره هر وختی مناسبه. ۷ دنیا نتانه از شومان متنفر بیه، اما از من نفرت داره، چونکی من شهادت دهم کی اونه کاران، بده. ۸ شومان خودتان به عید بیشید. من الان نایم، چونکی می وخت هنوز فترسه.» ۹ انه بوگفته و جلیل میان پیسه.

۱۰ اما بعد از اونکی اونه براران به عید بوشویدی، خودشم بوشو، اما نه آشکارا بلکی خلوتی. ۱۱ پس حاکمانه یهود، عیده موقع اونه دونبال پیدی و وورسه پیدی: «او مرد کویه ایسه؟» ۱۲ درباره اون مردمه میان همه به زیاد بو. تعدادی گفتیدی: «مرد خوبی ایسه» و تعداد دیگم گفتیدی: «نه، بلکی مردمه گمراهه کونه.» ۱۳ چون از حاکمانه یهود ترس داشتیدی، هیچکس درباره اون آشکارا حرف نزهی.

عیسی خانه به خدا میان تعلیم دهه

۱۴ چون نمی از عید بوگذشته بو، عیسی به صحن معبد بمو و شروع به تعلیم بوکوده. ۱۵ یهودیان تعجب بوکودیدی و وورسه پیدی: «مرد کی درسه الهی نخوانده، چوطو تانه آنقدر معلومات بداره؟»

۱۶ عیسی در اوشانه جواب بوگفته: «می تعالیم از من نییه، بلکی از کسی ایسه کی مره اوسه کوده. ۱۷ اگر کسی براستی بخوابه کی اونه اراده انجام بده، فهمه کی تعالیم از خدایه، یا آن کی من از خودم گم. ۱۸ اونی کی از خودش گه، به دونبال انه کی خودش جلال بده، اما اونی کی خوابه کسی به کی اونه اوسه کوده جلال بده، راستگه و در اون هیچ ناراستی بی ننه. ۱۹ آیا موسی شریعت شمره فنده؟ اما هیچ کدام از شومان به اون عمل نوکونیدی. پس چره خوابیدی مره بوکوشید؟»

۲۰ مردم جواب بدیدی: «تره دیوبزه، کی یه کی تی کوشتنه دونبال بیه؟»

۲۱ عیسی در جوابه اوشان بوگفته: «من ایتا معجزه بوکودم و شومان همه تا از اون ماته بوستیدی. ۲۲ موسی حکمه ختنه به شمره فده - البته آن نه از طرفه موسی بو، بلکی از طرفه پترانه قوم بو - و طبق احکم، شومان شیمی پسرانه در روز شبات ختنه کونیدی. ۲۳ پس اگر انسان در روز شبات ختنه به تا موسی شریعت نشکفه، چره عصبانی پیدی از آنکی تمامه بدنه انسانی به در روز شبات سلامتی بخشیم؟ ۲۴ سرسری داوری نوکونید، بلکی به حق داوری بوکونید.»

مردمه واکنش نسبت به عیسی حرفان

۲۵ پس بعضی از اهالی به اورشلیم بوگفتیدی: «آیا آن هونی نییه کی قصد داری اونه بوکوشید؟ ۲۶ پیدینید چوطو آشکارا حرف زنه و اونه هیچی نیگیدی! آیا امکان داره کی حاکمانه قوم ا حقیقته بفهمستیدی کی اون هو مسیحه؟ ۲۷ اما ن دانیم کی ا مرد از کویه بمو، وختی کی مسیح ظهور بوکونه، کسی نانه کی از کویه آیه.»

۲۸ اون وخت عیسی موقعه تعلیم معبده میانی، با صدایه بلند بوگفته: «مره شناسیدی و دانیدی کی کویه شیم، اما من از طرفه خودم نموم؛ اونی کی مره اوسه کوده، حق و شومان اونه شناسیدی. ۲۹ اما من اونه شناسم، چونکی من از اونم و اون مره اوسه کوده.» ۳۰ پس خواستیدی کی اونه گرفتاره کونید، اما هیچکی اونه دست درازه نوکوده، چونکی اونه وخت فترسه بو. ۳۱ به هر حال خیلی از مردم اونه ایمان باوردیدی. اوشان گفتیدی کی: «آیا وختی مسیح بایه، از ا مرد بیشتر معجزه کونه؟»

۳۲ اما فریسیانہ گوش فرسہ کی مردم دربارہیہ عیسیٰ آجور ہمہمہ کونیدی. پس سرانہ کاهنان و فریسیان، قراولانہ معبدہ اوسہ کودیدی تا اونہ گرفتارہ کونید. ۳۳ اون وخت عیسیٰ بوگفتہ: «زمانہ کمی شیمی امرہ ایسم، از آن بہ بعد او کسی ورجہ شم کی مرہ اوسہ کودہ. ۳۴ می دونبال گردیدی، اما پیدا نوکونیدی، و جایی کی من شم، شومان نتائیدی بآید.»

۳۵ پس یہودیان ہمدیگرہ گفتیدی کی: «ا مرد کویہ شہ کی امان نتائیم اونہ پیدا بوکونیم؟ نوکونہ خواہیہ بشہ یہودیائی ورجہ کی بین یونانیان پراکنده پیدی و یونانیانہ تعلیم بدہ. ۳۶ اونہ منظور چی بو کی بوگفتہ امی دونبال گردیدی، اما نتائیدی پیدا بوکونید و جایی کی من ایسم، شومان نتائیدی بآید؟»

عیسی حرفان در آخرین روز عید

۳۷ روز آخر کی روز بزرگہ عید بو، عیسی بیسہ و با صدایہ بلند بوگفتہ: «ہر کی تشنہیہ، می ورجہ بآیہ و آب بوخورہ. ۳۸ ہر کی بہ من ایمان باورہ، ہوطو کی کیتابہ مقدس گہ، از اونہ وجود چشمہ یانہ آبہ زندہ جاری بہ.» ۳۹ ا حرفہ دربارہیہ روح بوگفتہ کی کسان کی بہ اون ایمان باورید، او روحہ پیدا کونیدی. چونکی روح ہنوز عطا نوبوستہ بو، و عیسی ہنوز جلال پیدا نوکودہ بو.

مردمہ اختلاف در موردہ عیسی

۴۰ بعضی از مردم با ایشونستہ ا حرفان گفتیدی کی: «راستی، راستی کی ا مرد ہو پیامبرہ موعودہ.» ۴۱ دیگران گفتیدی کی: «اون مسیحہ!» اما گروہی دیگر وورسہ پیدی: «مگر مسیح از جلیل ظہور کونہ؟ ۴۲ مگر کیتابہ مقدس نوگفتہ کی مسیح از نسلہ داوودہ و از بیت لحم، دہی کی داوود در اون زندگی کودی، ظہور کونہ؟» ۴۳ پس بخاطرہ عیسی مردمہ میانی اختلاف دکفتہ. ۴۴ تعدادی خواستیدی کی اونہ گرفتارہ کونید، اما ہیچکی اونہ دست درازہ نوکودہ.

بی ایمانی رہبرانہ دین

۴۵ پس قراولانہ معبد و اگردستیدی سرانہ کاهنان و فریسیانہ ورجہ. فریسیان و سرانہ کاهنان از اوشان وورسہ پیدی: «چرہ اونہ ناوریدی؟»

۴۶ قراولان جواب بدیدی: «تا الان مثلہ ا مرد کسی حرف نزہ.»

۴۷ پس فریسیان بوگفتیدی: «مگر شومانم فریب بوخوردیدی؟ ۴۸ آیا از حاکمان یا فریسیان کسی ایسہ کی اونہ ایمان باورده بی؟»

۴۹ البتہ کی نہ! اما ا مردمہ نادان کی از شریعت چیزی نائیدی، ملعونیدی.»

۵۰ نیقودیموس کی پیشتر عیسی ورجہ بوشو بو و ایٹا از فریسیان بو، بوگفتہ: ۵۱ «آیا امی شریعت کسی یہ محکوم کونہ، بدونہ انکی اول اونہ حرفہ بیشنہ و بدانہ کی چی بوکودہ؟»

۵۲ در جواب بوگفتیدی: «مگر تو نم جلیلی بی؟ تحقیق بوکون و بیدین کی ہیچ پیامبری از جلیل وینیریزہ!» ۵۳ بعد از اون، ہر کی خودشہ خانہ بوشو.

۸

۱ اما عیسی بوشو بہ کویہ زیتون.

بخششہ زنہ زناکار

۲ وختہ سحر عیسی بازم بہ صحن معبد بمو. در اوہ مردم ہمہ اونہ دور جمع بوستیدی عیسی بینیشتہ و اوشانہ تعلیم بدہ. ۳ در ا وخت علمایہ دین و فریسیان، زنیہ کی در حینہ زنا بیگفتہ بید، باوردیدی و اونہ مردمہ میان بدآشتیدی.

۴ عیسیاہ بوگفتیدی: «اوستاد، ا زنہ در حینہ زنا بیگفتیدی. ۵ موسی در شریعت، امرہ حکم بوکودہ کی آجور زنا کان سنگسار بیبید. اما تو چی گی؟»

۶ آنہ بوگفتیدی تا اونه امتحان بوکونید تا ایتا بہانہ پی بدآرید و اونه محکوم بوکونید۔ اما عیسیٰ خو سرہ بیزیر تودہ و خو انگوشته آمرہ زمینہ رو نیویشتی. ۷ اما چونکی اوشان بازم از اون سوال کودیدی، عیسیٰ خو سرہ بلندہ کودہ و اوشانہ بوگفتہ: «از شیعی میانی ہر کسی کی گاہی نارہ، اولین سنگہ اونه بزنہ.» ۸ بازم خو سرہ بیزیر تودہ و زمینہ رو نیویشتی.

۹ با ایشنوستن آحرف اوشان، ایتا ایتا از بزرگتران شروع بوکودیدی و از اویہ بوشوییدی و عیسیٰ اویہ او زنہ آمرہ تنہا بیسہ. ۱۰ اون وخت عیسیٰ خو سرہ بلندہ کودہ و اونه بوگفتہ: «ای زن، اوشان کویہ ایسہ پیدی؟ ہیچکس ترہ محکوم نوکودہ؟» ۱۱ جواب بدہ: «هیچکس، ای سرور.» عیسیٰ اونه بوگفتہ: «منم ترہ محکوم نوکونم. بوشو، و دِ گاہ نوکون.»

عیسیٰ نورہ دنیایہ

۱۲ پس عیسیٰ ایبار دیگر مردمہ آمرہ حرف بزه و بفرمأستہ: «من نورہ دنیا ایسم، ہر کی از من پیروی بوکونہ، ہرگز در تاریکی راہ نیشہ، بلکی از نورہ زندگی برخوردارہ بہ.»

۱۳ پس فریسیان اونه بوگفتیدی: «تو خودت، خودتہرہ شہادت دیہی، پس تی شہادت معتبر نییہ.»

۱۴ عیسیٰ در جوابہ اوشان بوگفتہ: «ہرچند کی من خودم، خودمہرہ شہادت دہم، ولی می شہادت معتبرہ، چونکی دآنم از کویہ بموم و بہ کویہ شم، اما شومان نآنیدی کی من از کویہ بموم و بہ کویہ شم. ۱۵ شومان فکرہ انسانی آمرہ داوری کونیدی، اما من کسیرہ داوری نوکونم. ۱۶ ولی اگر داوری یم بوکونم، می داوری درستہ، چونکی تنہا نییم، بلکی پتری کی مرہ اوسہ کودہ، می آمرہ یہ. ۱۷ شیعی شریعتہ دورون بینویشتہ بو کی شہادتہ دوتأ شاہد معتبرہ. ۱۸ من خودم مرہ شہادت دہم و می پترم کی مرہ اوسہ کودہ، مرہ شہادت دہہ.»

۱۹ اون وخت از عیسیٰ وورسہ پیدی: «تی پتر کویہ ایسہ؟»

عیسیٰ جواب بدہ: «نہ مرہ شناسیدی نہ می پترہ. اگر مرہ شنآختیدی می پترم شنآختیدی.» ۲۰ عیسیٰ آحرفانہ زمانی کی در بیت المالہ معبد تعلیم دئی، بیان بوکودہ، اما ہیچکس اونه دستگیر نوکودہ چونکی اونه وخت ہنوز فرسہ بو.

عیسیٰ حرفان دربارہ یہ خودشہ مرگ

۲۱ عیسیٰ ایدفعہ دیگر اوشانہ بوگفتہ: «من شم و شومان می دونبال گردیدی و شیعی گاہانہ میان میریدی. او جایی کی من شم، شومان تنآنید با پید.»

۲۲ پس یہودیان بوگفتیدی: «آیا تصمیم دارہ کی خورہ بوکوشہ کی آطو گہ: «او جایی کی من شم، شومان تنآنید با پید؟»

۲۳ عیسیٰ آشانہ بوگفتہ: «شومان از بیزیری و من از بوجورہ. شومان از آ دنیا پید ولی من از آ دنیا نییم. ۲۴ شمرہ بوگفتم کی شیعی گاہانہ میان میریدی. چون اگر ایمان نآورید کی من ایسم کی ایسم،* در شیعی گاہان میریدی.»

۲۵ از اون وورسہ پیدی: «تو کی ایسی؟»

عیسیٰ جواب بدہ: «ہونی کی از اول شمرہ بوگفتم. ۲۶ خیلی چیزان دربارہ یہ شومان دارم کی شمرہ بگم و شمرہ محکومہ کونم، اما اونی کی مرہ اوسہ کودہ، حق و من اونچیہ کی از اون بيشنوستم، بہ دنیا بازم گم.» ۲۷ اوشان نفہمستیدی کی از پتر اوشانہرہ گفتن درہ.

* ۸:۲۴ عبارت «من ایسم کی ایسم» خدا نامرہ در تورات، کتابہ خروج، بابہ ۳، آیہ ۱۴ بینویشتہ بو بوستہ: «خدا موسیٰ بہ بوگفتہ: ایسم اونی کی ایسم (و بوگفتہ بنی اسرائیلہ آطو بوگو: ایسم مرہ شیعی ورجہ اوسہ کودہ).» و تورات، کتابہ اشعیا، بابہ ۴۳، آیہ ۱۰ بینویشتہ بو بوستہ: «خداوند گہ: (شومان می شاہدان ایسیدی و می بندہ کی اونه انتخاب بوکودم تا بدآنید، بہ من ایمان بآورید و بفہمید کی من اون ایسم و پیش از من خدایی وجود ناشتی و بعد از من خدایی وجود نارہ.» ہطو در بابہ ۸ آیاتہ ۲۸ و ۵۸ و بابہ ۱۳ آیہ ۱۹.

۲۸ پس عیسی اوشانہ بوگفته: «اون وختی کی انسانہ پسرہ بلندہ کودیدی، فهمیدی کی من ایسم* و از خودم کاری نوکونم، بلکی فقط اونچی بہ گم کی می پٹر مرہ یاد بدہ. ۲۹ اون کی مرہ اوسہ کودہ، می امرہ بہ. اون مرہ تنہا نئہ، چونکی من ہمیشہ اون چیزہ کی اونہ خوشحالہ کونہ، انجام دہم.» ۳۰ حرفانہ امرہ خیلے یان اونہ ایمان باوردیدی.

آزادی حقیقی

۳۱ پس عیسی بہ یہودیائی کی اونہ ایمان باوردہ بید، بوگفته: «اگر می کلامہ میان پیسید، حقیقتاً می شاگرد بیدی. ۳۲ و حقیقتہ شناسیدی و حقیقت شمرہ آزادہ کونہ.»

۳۳ اونہ جواب بدیدی: «امان ابراہیمہ زاکانیم و ہیچ وخت غلامہ کسی نوبوستیم. پس چوطوی گی، کی آزادہ بی؟»
۳۴ عیسی جواب بدہ: «آمین، آمین، شمرہ گم، ہر کسی کی گاہ کونہ، غلامہ گاہ! ۳۵ غلام ہیچ وخت اہلہ خانہ میان جابہ ہمیشگی نارہ، اما پسرہ ہمیشہ جا نہہ. ۳۶ پس اگر پسر شمرہ آزادہ کونہ، حقیقتاً آزادہ بیدی!»

ابراہیم اصلی زاکان

۳۷ «دائم کی ابراہیمہ زاکانیدی. اما بہ دونبالہ آنیدی کی مرہ بوکوشید، چونکی می کلام شیمی میانی جابی نارہ. ۳۸ من از اونچی کی می پٹرہ ورجہ بیدم، حرف زخم و شومائم اونچی بہ کی از شیمی پٹریشنوستیدی، انجام دییدی.»
۳۹ بوگفتیدی: «امی پٹر، ابراہیمہ.»

عیسی بوگفته: «اگر ابراہیمہ زاکان بید، ابراہیمہ مانستن رفتار کودیدی. ۴۰ اما بہ دونبالہ آنید کی مرہ بوکوشید و من اونی ایسم کی حقیقتی بہ کی از خدا بیشنوستم، شمرہ باز بوگفتم! ابراہیم اطور رفتار نوکودہ. ۴۱ ولی شومان شیمی پٹرہ کارانہ انجام دییدی.»

خدا زاکان و شیطانہ زاکان

بوگفتیدی: «امان حرامزادہ نییم! ایتا پٹر داریم کی ہو خدایہ.»

۴۲ عیسی اشانہ بوگفته: «اگر خدا شیمی پٹر ہو، مرہ دوست دأشتیدی، چونکی من از طرفہ خدا بموم و الان آیہ ایسم. من از طرفہ خودم نموم، بلکی اون مرہ اوسہ کودہ. ۴۳ بخاطرہ چی می حرفانہ نفہمیدی؟ بخاطرہ انکی نتائیدی می کلامہ قبول بوکونید. ۴۴ شومان از شیمی پٹر شیطانیدی و بہ دونبالہ انجامہ اونہ خواستہ یائیدی. اون از اول قاتل ہو و حقیقتہ امرہ نسبتی ناشتی، چونکی ہیچ حقیقتی در اون نئہ. ہر وخت دروغ گہ، از ذاتہ خودش گہ. چونکی دروغگویہ و دروغگویانہ پٹرہ. ۴۵ اما از اویہ کی من حقیقتہ شمرہ گم، می حرفانہ باور نوکونیدی. ۴۶ کی شیمی میان تانہ مرہ بہ گاہ محکوم بوکونہ؟ پس اگر حقیقتہ شمرہ گم، چرہ می حرفانہ باور نوکونیدی؟ ۴۷ کسی کی از خدایہ، خدا کلامہ قبول کونہ، اما شومان کی قبول نوکونیدی، بخاطرہ انہ کی از خدا نی پیدی.»

برتری بہ عیسی بر ابراہیم و پیامبران

۴۸ یہودیائ در جوابہ اون بوگفتیدی: «آیا امان درست نوگفتیم کی تو سامری بہ بیگانہ و دیویزہ بی؟»

۴۹ عیسی جواب بدہ: «من دیویزہ نییم، بلکی می پٹرہ احترامہ دارم. اما شومان مرہ بی احترامی کونیدی. ۵۰ من بہ دونبالہ می جلال نییم. ولی کسی ایسہ کی بہ دونبالہ جلال دئتہ منہ و داوری یم با اونہ. ۵۱ آمین، آمین، شمرہ گم، اگر کسی می کلامہ بدآرہ، مرگہ تا ابد نیدینہ!»

۵۲ یہودیائ اونہ بوگفتیدی: «الآن دیقین پیدا بوکودیم کی تو دیویزہ بی! ابراہیم و پیامبران بمردید، الآن تو گی کی: «اگر کسی می کلامہ بدآرہ، ہرگز نیبرہ!» ۵۳ آیا تو از امی پٹر ابراہیمم بزرگتری؟ اون بمردہ، پیامبرانم بمریدی، خودتہ کی دانئی؟»

* ۸:۲۸ بہ آیہ ۲۴ نیگاہ بوکونید.

۵۴ عیسیٰ بوگفته: «اگر من خودمه جلال بدم، می جلال ارزش ناره. اونی کی مره جلال دهه، می پتره، هونی کی شومان گیدی امی خدایه. ۵۵ هرچند کی شومان اونه نشناسیدی، اما من اونه شناسم. اگر بگم کی اونه نشناسم، شیمی مانستن دروغگویم. اما من اونه شناسم و اونه کلامه داشتن درم. ۵۶ شیمی پتر، ابراهیم، شادی کودی تا می روز بیدینه. و اوروز بیده و شاده بوسته.»

۵۷ یهودیان اونه بوگفتیدی: «هنوز پنجاه سالم ناری، ابراهیمه بیده پی؟»

۵۸ عیسیٰ اوشانه بوگفته: «آمین، آمین، شمره گم، قبل از اونکی ابراهیم بیه، من ایسم!» * ۵۹ پس سنگه اوسدیدی تا اونه سنگساره کونید. اما عیسیٰ خوره قائمه کوده و از صحن معبد بیرون بوشو.

۹

شفایه کوره مادرزاد

۱ عیسیٰ شوئون دبو کی ایتم کوره مادرزاده بیده. ۲ اونه شاگردان از اون وورسه پیدی: «اوستاد، گاهه کی بوکوده، کی ا مرد کوره به دنیا بمو؟ از خودشه یا از اونه پتر و مار؟»

۳ عیسیٰ جواب بده: «نه از خودشه و نه از اونه پتر و مار، بلکی اطو بو بوسته تا آنکی قدرته خدا در اون آشکاره به. ۴ تا روز، بایستی اونی به کی مره اوسه کوده اونه کارانه انجام بدیم. شب نزدیک بوستن دره کی در اون کسی نتانه کاری بوکونه. ۵ تا زمانی کی دنیا میان ایسم، نوره دنیا ایسم.»

۶ آنه بوگفته خوابه دهان زمین رو توده، و گیل چا کوده، و اونه او مرد چشمانه رو بمالسته. ۷ و اونه بوگفته: «بوشو در حوضه سیلوحا) کی به زبانه عبری (فرستاده) معنی دهه (تی چشمانه بوشور)» پس بوشو و بوشوسته و از اویه با چشمانه باز و اگردسته.

۸ همسایان و کسان کی قبلاً اونه در حاله گدایی بیده پید، از همدیگر وورسه پیدی: «مگر آن، اونی نی به کی نیشتی و گدایی کودی؟» ۹ بعضی گفتیدی: «هونه.» دیگران گفتیدی: «شبیبه اونه.»

اما اون خودش اصرار بوکوده و بوگفته: «من هونم.»

۱۰ پس از اون وورسه پیدی: «چو طو تی چشمان بازه بوسته؟»

۱۱ جواب بده: «مردی عیسی نام، گیل چا کوده و می چشمانه رو بمالسته و بوگفته (بوشو به حوضه سیلوحا و تی چشمانه بوشور)» پس بوشوم و بوشوستم و می چشمان بازه بوسته.»

۱۲ از اون وورسه پیدی: «اون کویه ایسه؟»

جواب بده: «نأنم.»

۱۳ پس او مردی به کی قبلاً کور بو، فریسیانه ورجه باوردیدی. ۱۴ او روز کی عیسی گیل چا کوده بو و اونه چشمانه و ا کوده، روز شبات بو. ۱۵ اون وخت فریسیانم اونه پرس و جو بوکودیدی کی چو طو تی چشمان بازه بوسته. جواب بده: «می چشمانه گیل بمالسته و من بوشوستم، الآن می چشمان تانه بیدینه.»

۱۶ پس بعضی از فریسیان بوگفتیدی کی: «او مرد از خدا نی به. چونکی احترامه روز شبات نداشتنه.» اما دیگران بوگفتیدی: «چو طو شخصی کی گاهکاره، تانه اجور معجزات بوکونه؟» و اوشانه میان اختلاف دکفته.

۱۷ پس ای دفعه دیگر از اون وورسه پیدی: «تو خودت درباریه اون چی گی؟ چونکی تی چشمانه، اون بازه کوده.»

جواب بده: «اون نی به.»

۱۸ اما حاکمانه یهود هنوز باور ناشتیدی کی اون کور بو و اونه چشمان بازه بوسته، تا آنکی اونه پتر و ماره دوخوآیدی. ۱۹ و از اوشان وورسه پیدی: «آیا آن شیمی پسره، هونی کی گیدی کور به دنیا بمو؟ پس چو طو الآن تانه بیدینه؟»

۲۰ جواب بدیدی: «دائیم کی امی پسرہ و دائیم کی کوربه دنیا بمو. ۲۱ اما از آنکی چوطوانه چشمان بازه بوسته و یا کی اونه چشمانه واکوده، امان نائیم. از خودش وورسید. اون خودش بالغه و خودش درباریه خودش تانه گب بزنه.» ۲۲ اشان بخاطره ان اطو گفتیدی، چونکی از حاکمانه یهود ترسه پیدی. چونکی حاکمانه یهود همدست بو بوسته بید هر کسی کی اعتراف بوکونه عیسی هو مسیحه، اونه از کنیسه بیرونه کونید. ۲۳ بخاطره ان بو کی اونه پتر و مار بوگفتیدی، «خودش بالغه و از خودش وورسید.» ۲۴ پس ایبار دیگر او مردی کی قبلاً کور بو، دوخوآدیدی و اونه بوگفتیدی: «در حضوره خدا بوگو کی حقیقته گی. امان دائیم کی اون مردی گاهکاره!»

۲۵ جواب بده: «اون گاهکار ایسه یا نیه نائیم. ایچی به دائم کی کور بوم ولی الان دینم!»

۲۶ وورسه پیدی: «تی امره چی بوکوده؟ چوطوتی چشمانه بازه کوده؟»

۲۷ جواب بده: «من کی شمره بوگفتم، ولی شومان گوش ندیدی، چره خوآیدی دوباره بیسنوید؟ مگر شومانم خوآیدی اونه شاگرد ببید؟»

۲۸ اوشان اونه فحش بدیدی و بوگفتیدی: «تو خودت اونه شاگردی! امان موسی شاگردیم! ۲۹ امان دائیم کی خدا موسی امره حرف بز. اما نائیم ا شخص کویه شینه.»

۳۰ او مرد در جوابه اوشان بوگفته: «جایه تعجبه در حالی کی می چشمانه بازه کوده، نائیدی از کویه بمو! ۳۱ ولی امان دائیم کی خدا گاهکارانه دعایه نیشنوه، اما اگر کسی خداترس ببه و اونه خوآسته یه انجام بده، خدا اونه دعایه ایشنوه. ۳۲ از بنیاده عالم تا الان کسی نیشنوسته اینفر کوره مادرزاده چشمانه بازه کوده بی. ۳۳ اگر ا مرد از طرفه خدا نوبو، از اون کاری برنوبی.» ۳۴ اشان در جوابه اون بوگفتیدی: «تو سر تا پا در گاه به دنیا بمویی! الان امره درس دژن دری؟» پس اونه بیرونه کودیدی. ۳۵ وختی عیسی بیسنوسته کی او مرد بیرونه کودیدی، اونه پیدا بوکوده و از اون وورسه: «آیا به انسانه پسر ایمان داری؟» ۳۶ جواب بده: «ای سرور، بوگو کی ایسه تا اونه ایمان بأورم.»

۳۷ عیسی اونه بوگفته: «تو اونه بیده پی! اون هونی ایسه کی الان تی امره حرف زژن دره.»

۳۸ بوگفته: «ای سرور، ایمان دارم!» و عیسی جلوزانو بز.

۳۹ عیسی بوگفته: «من داوری ره به ا دنیا بموم تا کوران بینا، و بینایان کوره بیده.»

۴۰ بعضی از فریسیان کی اونه امره بید وختی انه بیسنوستیدی، وورسه پیدی: «آیا امانم کوریم؟»

۴۱ عیسی اوشانه بوگفته: «اگر کور بید، گاهی نائیدی. ولی الان کی ادعا کونیدی دینیدی، گاهکار باقی مانیدی.»

۱۰

چوپانه خوب

۱ «آمین، آمین، شمره گم، کسی کی از در، وارده طویل یه گوسفندان نبه، بلکی از رایه دیگر وارد ببه، دوزد و راهزنه. ۲ اما اونی کی از در وارده ببه، چوپانه گوسفندان. ۳ دربان، در اونه ره بازه کونه و گوسفندان اونه آوازه ایشنویدی. اون خو گوسفندان به نام دوخوانه و اوشانه بیرون بره. ۴ وختی تمامه خو گوسفندان بیرون بره، جلوتر از اوشان قدم اوسنه و گوسفندان اونه دونبالس شیدی، چونکی اونه صدایه شناسیدی. ۵ اما هرگز بیگانه دونبالس نیشیدی، بلکی از اون فرار کونیدی، چونکی اونه صدایه نشناسیدی.»

۶ عیسی ا مثله اوشانه ره بوگفته، اما نفهمستیدی کی اوشانه چی گفتن دره.

۷ پس ایدفعه دیگر اوشانه بوگفته: «آمین، آمین، شمره گم، من گوسفندان ره (در) ایسم! ۸ اوشانی کی از من پیشتر بمویدی همگی دوزد و راهزنید، اما گوسفندان اوشانه حرفه گوش نوکودیدی. ۹ من (در) ایسم! هر کی از می راه وارد ببه، نجات پیدا کونه و

آزادانہ بودورون آیه و بیرون شه و چرا گاہ پیدا کونہ. ۱۰ دوزد نایہ، مگر انکی دوزدی بوکونہ و بوکوشہ و نابود بوکونہ. من بموم تا آشان زندگی یہ ابدی پیدا بوکونید و از او زندگی یہ ابدی بہ فراوانی بہرہ بیرید!

۱۱ «چوپانہ خوب من ایسم! چوپانہ خوب خو جانہ گوسفندانہرہ نہہ. ۱۲ کارگر چوپانہ مأنستن نی یہ و گوسفندان اونه شین نی پیدی. هر وخت بیدینہ گرگ آمون درہ، گوسفندانہ ولہ کونہ و فرار کونہ و گرگ گوسفندانہ حملہ کونہ و اوشانہ پراکنده کونہ. ۱۳ کارگر فرار کونہ، چرہ کی کارگرہ و بہ فکر گوسفندان نی یہ. ۱۴ چوپانہ خوب من ایسم! من می گوسفندانہ شناسم و می گوسفندان مرہ شناسیدی. ۱۵ هوطو کی پتر مرہ شناسہ، منم پترہ شناسم. من می جانہ گوسفندانہرہ نہم. ۱۶ گوسفندانہ دیگر می دارم کی از ا طویلہ نی پیدی. اوشانہ باید باورم و اوشان می صدایہ گوش کونیدی. اون وخت ایتا گلہ پیدی با ایتا چوپان. ۱۷ پتر، ہنہ وستی مرہ دوست دارہ کی من می جانہ نہم تا اونه پس فیگیرم. ۱۸ ہیچکس اونه از من فینگیرہ، بلکی من بہ میل خودم اونه فدم. اختیارشہ دارم کی فدم و اختیارشہ دارم کی اونه پس فیگیرم. ا حکمہ از می پترہ فیگیتم.»

۱۹ بہ دلیلہ ا حرفان ایدفعہ دیگر یہودیانہ میان اختلاف دکفتہ. ۲۰ خیلی یان از اوشان بوگفتیدی: «اون دیوزہ و دیوانہ یہ. چرہ اونه حرفانہ گوش کونیدی؟» ۲۱ اما دیگران بوگفتیدی: «آشان ایتا دیوزہ حرفان نی یہ. آیا دیو تانہ کورانہ چشمانہ بازہ کونہ؟»

یہودیان عیسیاہ بہ عنوانہ مسیح قبول نوکونیدی

۲۲ زمان برگزاری عیدہ وقف اورشلیمہ میان فرسہ بو. زمستان بو ۲۳ و عیسی معبدہ میان، ایوانہ سلیمانہ میان راہ شوی. ۲۴ یہودیان اونه دور جمع بوستیدی و بوگفتیدی: «تا کی خوایی امرہ شگہ میان بداری؟ اگر مسیح ایسی، امرہ آشکارا بوگو.» ۲۵ عیسی جواب بدہ: «شمہرہ بوگفتم، اما باور نوکونیدی. کارایی کی من بہ نام می پتر کونم، مرہ شہادت دیہیدی. ۲۶ اما شومان ایمان ناوردیدی، چونکی از می گوسفندان نی پیدی. ۲۷ می گوسفندان، می صدایہ گوش کونیدی. من اوشانہ شناسم و اوشان می دونبال آیدی. ۲۸ من اوشانہ زندگی یہ ابدی بخشم و یقیناً هرگز ہلاکہ نیبیدی و کسی اوشانہ از می دست نتانہ بدوزدہ. ۲۹ می پتر کی اوشانہ مرہ بخشہ، از ہمہ پہلہ ترہ و ہیچکس نتانہ اوشانہ از می پترہ دست بدوزانہ. ۳۰ من و پتر ایتیم.» ۳۱ اون وخت ایدفعہ دیگر یہودیان سنگ اوسدیدی تا اونه سنگسارہ کونید. ۳۲ عیسی اوشانہ بوگفتہ: «کارایہ خوبہ زیادی از می پتر شمہرہ نیشان بدم، بخاطرہ کویتا خوآیدی مرہ سنگسارہ کونید؟» ۳۳ جواب بدیدی: «بخاطرہ کارہ خوب نی یہ کی ترہ سنگسار کونیم، بلکی بخاطرہ انکی کفر گی. چونکی انسانی و خودتہ خدا خوآنی!»

۳۴ عیسی اوشانہ بوگفتہ: «مگر در شیمی تورات نمو کی خدا بوگفتہ، شومان خدایانید؟* ۳۵ ہیچ قسمتی از کیتابہ مقدس از اعتبار ساقطہ نیہ. اگر اوشانی کی کلامہ خدا اوشانہ فرسہ، خدایان خواندہ بیبید، ۳۶ چوطو تانیدی کسی یہ کی پتر اونه وقف بوکودہ و بہ دنیا اوسہ کودہ، بیگید کی: (کفر گہ،) تنہا بہ خاطر کی بوگفتم خدا پسر م؟ ۳۷ اگر می پترہ کارانہ بجا ناورم، می کلامہ باور نوکونید. ۳۸ اما اگر بجا اورم، حتی اگر می کلامہ باور نآریدی، دستہ کم بہ اونه کاران ایمان باورید تا بدانید و باور بدآرید کی پتر در منہ و من در پتر.» ۳۹ اون وخت ایدفعہ دیگر خوآستیدی کی اونه گرفتارہ کونید، ولی از اوشانہ دست در بوشو. ۴۰ بعد از اون، عیسی بہ او طرفہ رود اردن، او یہ کی یحیی قبلاً تعمید دئی، بوشو و او یہ بیسہ. ۴۱ خیلی یان عیسی ورجہ بمویدی. اوشان گفتیدی: «هرچند کی یحیی ہیچ معجزہ بی نوکودہ، ولی ہراونچی کی دربارہ یہ ا شخص بوگفتہ، حقیقت داشتی.» ۴۲ پس خیلی یان او یہ بہ عیسی ایمان باوردیدی.

۱ مردی ایلعازر نام مریض ہو۔ اون از مردمانہ بیت عنیا ہو، دہی کی مریم و اونہ خواخور مارتا اویہ شین بید۔ ۲ مریم اوزنی بو کی عیسی پایانہ معطر بوکودہ و خو گیسہ امرہ اونہ خوشکہ کودہ۔ اونہ برار ایلعازر مریضہ بوستہ ہو۔ ۳ پس ایلعازر خواخوران، عیسی رہ پیغام بدیدی و بوگفتیدی: «ای سرور، تی دوست عزیز مریضہ»

۴ عیسی وختی آ خبرہ بیشنوستہ بوگفتہ: «آ مریضی مرگہ امرہ بہ آخر نرسہ، بلکی خدا جلالہ وستی بہ، تا خدا پسر، توسطہ اونہ مریضی جلال پیدا بوکونہ» ۵ عیسی مارتا و اونہ خواخور و ایلعازر دوست داشتی۔ ۶ پس وختی بیشنوستہ کی ایلعازر مریضہ، دو روز دیگرم در جایی کی ایسہ ہو، پیسہ۔

۷ بعد از اون، خو شاگردانہ بوگفتہ: «بأیید بازم بہ یہودیہ بیشیم»

۸ اونہ شاگردان بوگفتیدی: «اوستاد، چند روز پیش بو کی یہودیان خواستیدی ترہ سنگسارہ کونید، تو بازم خوایی اویہ بیشی؟»

۹ عیسی جواب بدہ: «مگر ہر روز دوازده ساعت نیہ؟ اونی کی در روز راہ شہ لغزش نوخورہ، چونکی نورہ آ دنیاہ دینہ۔ ۱۰ اما اونی کی در شب راہ شہ لغزش خورہ، چونکی نوری ناره» ۱۱ بعد از آ حرفان، اوشانہ بوگفتہ: «امی رفق ایلعازر خوفتہ، اما شوئون درم تا اونہ پیدارہ کونم»

۱۲ پس شاگردان اونہ بوگفتیدی: «ای سرور، اگر خوفتہ، خورہ خورہ خوب بہ» ۱۳ اما عیسی از اونہ مرگ حرف زہی، در حالی کی اونہ شاگردان فکر کودیدی کی گہ اون خوفتہ۔

۱۴ اون وخت عیسی آشکارا اوشانہ بوگفتہ: «ایلعازر برده» ۱۵ شیمی وستی خوشحالم کی اویہ نیسہ بوم، تا ایمان بأورید۔ اما الان اونہ ورجہ بیشیم»

۱۶ پس تو ما کی بہ دوقولو معروف ہو، شاگردانہ بوگفتہ: «بأیید امانم بیشیم و اونہ امرہ بپیریم»

عیسی، قیامت و حیاتہ

۱۷ وختی عیسی اویہ فرسہ، بفہمستہ کی چہار روز ایلعازر قبرہ میان بنہ پیدی۔ ۱۸ بیت عنیا حدوداً سہ کیلومتر اورشلیمہ امرہ فاصلہ داشتی۔ ۱۹ یہودیانہ زیادی مریم و مارتا ورجہ بموید تا اوشانہ بخاطرہ مرگہ ایلعازر تسلی بدید۔ ۲۰ پس وختی مارتا بیشنوستہ کی عیسی اویہ آمون درہ، اونہ استقبال بوشو۔ اما مریم خانہ میان پیسہ۔ ۲۱ مارتا عیسیاہ بوگفتہ: «ای سرور، اگر آہ پیسہ بی، می برار نمردی۔ ۲۲ اما دائم کی الان اگر ہر چی از خدا بخوایی، ترہ فدہ»

۲۳ عیسی اونہ بوگفتہ: «تی برار زندہ بہ»

۲۴ مارتا اونہ بوگفتہ: «دائم کی در روز قیامت زندہ بہ»

۲۵ عیسی بوگفتہ: «قیامت و حیات من ایسم۔ اونی کی مرہ ایمان بأورہ، حتی اگر بپیرہ بازم زندہ بہ» ۲۶ و ہر کی زندہیہ و مرہ ایمان دارہ، یقیناً تا ابد نیمیرہ۔ آیا آنہ باور کونی؟»

۲۷ مارتا بوگفتہ: «بلہ، ای سرور، من ایمان دارم کی تو ایسی مسیح، خدا پسر، اونی کی باید بہ جہان بمو بی»

۲۸ آنہ بوگفتہ و بوشو خو خواخور مریمہ دوخوآدہ و خلوتی اونہ بوگفتہ: «اوستاد آہ ایسہ و ترہ دوخوانہ» ۲۹ مریم وختی آنہ بیشنوستہ، بدونہ معطلی ویریشتہ و اونہ ورجہ بوشو۔ ۳۰ عیسی ہنوز واردہ دہکدہ نوبوستہ ہو، بلکی جایی ایسہ بو کی مارتا اونہ ملاقات بوکودہ ہو۔ ۳۱ یہودیائی کی مریمہ امرہ خانہ میان ایسہ بید و اونہ تسلی دیدی، وختی پیدہ پیدی کی مریم عجلہ امرہ ویریشتہ و بیرون بوشو، اونہ دونبالسر بوشو پیدی، فکر کودیدی کی قبرہ سر شوئون درہ تا اویہ گریہ و زاری بوکونہ۔ ۳۲ وختی مریم اویہ فرسہ کی عیسی ایسہ ہو، اونہ پیدہ و اونہ پا زیر بکفتہ و بوگفتہ: «ای سرور، اگر آہ پیسہ بی، می برار نمردی!» ۳۳ وختی عیسی، گریہ و زاریہ مریم و یہودیائی کی اونہ امرہ ہمراہ بید، پیدہ، اونہ روح آشفتہ و سخت منقلبہ بوستہ۔ ۳۴ وورسہ: «اونہ کوہ بنہ پیدی؟» بوگفتید: «ای سرور، بیاً و پیدین» ۳۵ عیسی گریہ بوکودہ۔ ۳۶ پس یہودیان بوگفتیدی: «بیدینید چقدر اونہ دوست داشتی» ۳۷ اما بعضی یان بوگفتیدی: «آیا کسی کی او مرد کورہ چشمانہ بینا بوکودہ، تاناستی ایلعازر مرگہ جلوہ بیگیرہ؟»

ایلعازرِ زنده بوستن

۳۸ بعد از اون، عیسی، در حالی کی باز آشفته بو، قبره سر بمو. قبر، غاری بو کی اونه دهانه رو سنگی بنه بید. ۳۹ بفرمأسته: «سنگه اوسنید.»

مارتا میتِ خواخور بوگفته: «ای سرور، الآن د بویه بد دهه، چونکی چهار روز بوگذشته.»
 ۴۰ عیسی اونه بوگفته: «مگر تره نوگفتم کی اگر ایمان بأوری، خدا جلاله دینی؟» ۴۱ پس سنگه اوسدیدی. اون وخت عیسی آسمانه نگاه بوکوده و بوگفته: «پتر تره شکر کونم کی مره بیشنوستی. ۴۲ من دانستیم کی همیشه مره ایشنوی. اما آنه کسانی وستی بوگفتم کی در آیه ایسه بیدی، تا ایمان بأورید کی تو مره اوسه کودی.» ۴۳ آنه بوگفته و بعد از آن، صدایه بلنده آمره دوخوآده: «ایلعازر، بیرون بیا!» ۴۴ پس او میت کی اونه دست و پایه کفنه آمره دوسته بید و اونه صورته ایثاً دستاله آمره پوشانه بید، بیرون بمو. عیسی اوشانه بوگفته: «اونه بازه کونید و وثلید بشه.»

عیسی قتله توطئه

۴۵ پس خیلی از یهودیانی کی به دئنه مریم بمو بید و عیسی کاره بیده بید، اونه ایمان بأوردیدی. ۴۶ اما بعضی یان بوشو بیدی فریسیانه ورجه و اوشانه از اونچی کی عیسی بوکوده بو، خبر بدیدی. ۴۷ پس سرانه کاهنان و فریسیان بینیشتیدی و مشورت بوکودیدی. بوگفتیدی: «چی بوکونیم؟ ا مرد معجزاته زیادی ظاهره کونه. ۴۸ اگر وثلیم اون، هوطو پیش بشه، همه به اون ایمان آوریدی و رومیان آیدی و امکانه و اقومه از امی دست بیرون آوریدی.»

۴۹ اما ایثاً از اوشان کی اونه نام قیافا و در او سال کاهن اعظم بو، دیگرانه بوگفته: «شومان هیچی نآیدی. ۵۰ فکر نوکونید صلاح آنه کی اینفر قومه وستی بیره، تا انکی تمامه مردم نابوده بید.» ۵۱ اما ا حرف از خودش نوبو، بلکی چون در او سال اون کاهن اعظم بو اوطو نبوت بوکوده کی عیسی قومه وستی میره، ۵۲ نه تنها قومه وستی، بلکی برای جمع کون و ایثاً بوستنه خدا زا کآن کی پراکنده بیدی. ۵۳ بعد از او روز، اونه قتله توطئیه دیچه بیدی.

۵۴ از اون به بعد، عیسی آشکارا د یهودیانه میان رفت و آمد نوکودی، بلکی به شهری کی اونه نام افرایم بو در ناحیه پی نزدیکه بیابان بوشو و خوشا گردانه آمره اویه پیسه.

۵۵ وختی یهودیانه عیده پسخ نزدیکه بوسته، عده زیادی از جاهایه مختلف به اورشلیم بوشو بیدی تا رسمه تطهیر کودنه قبل از پسخ بجا بأورید. ۵۶ اوشان به دونبال عیسی بید، وختی معبده صحن میان ایسه بید، همدیگره گفتیدی: «چی فکر کونیدی؟ آیا اصلاً عیده نایه؟» ۵۷ اما سرانه کاهنان و فریسیان دستور بده بید کی هر وخت کسی بدانه عیسی کویه ایسه، خبر بده تا اونه دستگیر بوکونید.

۱۲

عیسی تدهین

۱ شیش روز قبل از عیده پسخ، عیسی به بیت عنیا، جایی کی ایلعازر زندگی کودی، بمو؛ هونی کی عیسی اونه از مرده یانه میان زنده کوده بو. ۲ در اویه به افتخاره عیسی شام بدیدی. مارتا پذیرایی کودی و ایلعازر از جمله کسانی بو کی اونه آمره سفره سر نیشته بو. ۳ اون وخت، مریم عطره گران قیمتی به کی از سنبله خالص و حدوداً نیم لیتر بو، بیگفته و عیسی پایانه معطره کوده و خو گیسانه آمره اونه پایه خوشکه کوده، تا جایی کی خانه پراز عطر بو بوسته بو. ۴ اما یهودایه اسخریوطی، ایثاً از عیسی شاگردان کی بعداً اونه به دشمن تسلیمه کوده، بوگفته: ۵ «چره ا عطره سیصد دینار نوفر وختیدی تا اونه پوله فقیرانه فدی؟» ۶ اون آنه، فقیرانه وستی نوگفتی، بلکی به خاطر گفتی کی خودش دوزد بو. اون مسئله دخل و خرج بو، و از پولی کی اونه ورجه بنه بید، دوزدی کودی.

۷ پس عیسی بوگفته: «اونه به حاله خودش بنید، چونکی ا عطره می روز دفن کودنره بدآشته بو. ۸ فقیرانه همیشه شیمی آمره دآریدی، اما مره همیشه نآریدی.»

۹ عدہ زیادی از یہودیّان چون بیشنوستیدی عیسی اویہ ایسہ، بمویدی تا نہ فقط عیسایہ بلکی ایلعازرم کی زندہ بوکودہ بو، بیدینید۔ ۱۰ پس سرانہ کاهنّان تصمیم بیگفتیدی تا ایلعازرم بوکوشید، ۱۱ چونکی باعث بو بوستہ بو کی خیلی از یہودیّان از اوشان دورہ بید و بہ عیسی ایمان باورید۔

عیسی پادشاہ مانستن واردہ اورشلیم بہ

۱۲ صبحہ دم جمعیتہ زیادی کی عیدہرہ بموید، وختی بیشنوستیدی عیسی بہ اورشلیم امون درہ، ۱۳ نخلہ درختہ شاخہیانہ بہ دست بیگفتیدی و اونہ پیشواز بوشویدیدی۔ اوشان فریادزنّان گفتیدی:
«ہوشیعانا!»*

مبارکہ، اون کی بہ نام خداوند آہ!

مبارکہ، اسرائیلہ پادشاہ!»

۱۴ اون وخت عیسی گرہ الاغیہ پیدا بوکودہ و اونہ سوار بوستہ، ہوطو کی بینویشتہ بو بوستہ بو:

۱۵ «نوترسن! ای صہیون دختر،

بیدین، تی پادشاہ

گرہ الاغہ سر سوارہ امون درہ!»*

۱۶ اونہ شاگردان اول آ چیزانہ نفہمستیدی، اما وختی عیسی جلال پیدا بوکودہ، بہ یاد باوردیدی کی آ چیزان ہمہ دربارہہ اون بینویشتہ بو بوستہ بو، ہوطو کی مردم اونہ امرہ بوکودہ بید۔

۱۷ وختی عیسی ایلعازر دوخوادہ و زندہ کودہ و از قبر بیرون باوردہ، جماعتہ زیادی اویہ ایسہ بید۔ اوشان او چیز کی بیدہ بید شہادت دیدی۔ ۱۸ خیلی از مردم بہ ہہ دلیل اونہ پیشواز بوشویدیدی، چونکی بیشنوستہ بید، چہ معجزہہی از اون ظاہرہ بوستہ بو۔ ۱۹ پس فرسیان ہمدیگرہ بوگفتیدی: «بیدینید کی شومان راہ بہ جایی نبریدی۔ نیگاہ بوکونید تمامہ دنیا اونہ دونبال بوشویدیدی!»

یونانیان بہ دونبالہ عیسی ملاقاتیدی

۲۰ از کسانی کی عبادتہرہ، بہ عید بموید، تعدادی یونانی بید۔ ۲۱ اوشان فیلیپسہ ورجہ بمویدی کی اہلہ بیت صیدایہ جلیل بو۔ اونہ بوگفتیدی: «ای سرور، خوامیم عیسایہ بیدینیم.» ۲۲ فیلیپس بمو و آندریاس بوگفتہ و اوشان ہر دو تا بوشویدیدی عیسایہ بوگفتیدی۔

۲۳ عیسی اوشانہ بوگفتہ: «وختہ جلال پیدا کودنہ انسانہ پسر فرسہ۔ ۲۴ آمین، آمین، شمرہ گم، اگر دانہ گندم خاکہ میان نکفہ ونییرہ، تنہا مانہ، اما اگر نییرہ، بار زیاد آورہ۔ ۲۵ کسی کی خو جانہ دوست بدآرہ، اونہ از دست دہہ، اما کسی کی در آ دنیا از خودشہ جان نفرت بدآرہ، اونہ تا زندگیہ ابدی حفظ کونہ۔ ۲۶ اون کی بخوایہ مرہ خدمت بوکونہ، بأستی از من پیروی بوکونہ، و جایی کی من ایسم، می خادمم اویہ ایسہ۔ کسی کی مرہ خدمت بوکونہ، می پتر ہم اونہ سر بلندہ کونہ۔

عیسی از خودشہ مردن حرف زنہ

۲۷ «الآن می جان در اضطرابہ، چی بگم؟ آیا بگم، پتر! مرہ از آ ساعت آزادہ کون؟ اما بہ ہہ دلیل من بہ آ وخت فرسم۔ ۲۸ پتر تی نام جلال بدن!»

اون وخت ندایی از آسمان فرسہ کی: «جلال بدم و بازم دہم!» ۲۹ پس مردمی کی اویہ ایسہ بید، آنہ بیشنوستیدی و بوگفتیدی:
«رعد بو!» دیگران بوگفتیدی: «ایتا فرشتہ اونہ امرہ حرف بزہ.»

* ۱۲:۱۳ کلبہہ «ہوشیعانا» در زبانہ عبری «نجات بدہ» معنی دہہ۔ از آ کلبہ موقعہ حمد و ستایش استفادہ کودیدی۔ تورات، کتبہہ مزور، بابہ ۱۱۸، آیتہ ۲۵ و

* ۱۲:۱۵ تورات، کتبہہ زکریا، بابہ ۹، آیتہ ۹۔

۳۰ عیسیٰ بگفتہ: «آندا شیمی وستی بو، نہ می وستی. ۳۱ الآن زمانہ داوری یہ آ دنیاہ: الآن رئیسہ آ دنیا بیرون تودہ بہ. ۳۲ و من، وختی کی از زمین بلندہ بم ہمہ یہ بہ طرفہ خودم آورم.» ۳۳ اون آ حرفانہ امرہ، اشارہ بہ مرگی بوکودہ کی اونہ انتظارہ داشتی. ۳۴ مردم بگفتیدی: «طبق اونچی کی از تورات بیسنوستیم، مسیح تا آبد باقی مانہ، پس چوطوبہ کی گہ انسانہ پسر باید بلندہ بہ؟ آ انسانہ پسر کی یہ؟»

۳۵ عیسیٰ آشانہ بگفتہ: «تا مدتہ کمی نور شیمی امرہ ایسہ! پس تا مدتی کی ہنوز نورہ داریدی، راہ بیشید، مبدا کی تاریکی شرہ بیگیرہ. اونی کی تاریکی میان راہ شہ، نانہ کویہ شوئون درہ! ۳۶ تا زمانی کی نورہ داریدی، بہ نور ایمان باورید، تا نورہ زاکان بیید.»
وختی آ حرفانہ بزہ، از اویہ بوشو و خودشہ از اوشان پنانہ کودہ.

مردمہ بی ایمانی

۳۷ با اونکی عیسیٰ معجزاتہ زیادی اوشانہ چشمانہ جلو انجام بدہ بو، بہ اون ایمان ناوردیدی. ۳۸ ہنہ وستی اشعیایہ نبی پیشگوئی، ثابتہ بہ کی بگفتہ بو:

«کیہ، ای خداوند کی امی پیغامہ باور بوکونہ،

و کیہ کی قدرتہ خداوند * اونہرہ آشکارہ بوستہ؟» *

۳۹ ہوطو کی اشعیایہ نبی خودش در جایہ دیگر بگفتہ، اوشان نتانستیدی ایمان باورید چونکی:

۴۰ «اون، اوشانہ چشمانہ کور،

و اوشانہ دیلانہ سختہ کودہ،

تا خوشانہ چشمانہ امرہ نیدینید،

و خوشانہ دیلانہ امرہ نفہمید،

و وانگردید تا اوشانہ شفا بدم.» *

۴۱ اشعیایہ آ خاطرانہ بگفتہ چونکی اونہ جلالہ بیدہ و دربارہیہ اون حرف بزہ.

۴۲ با انکی حتی خیلی از حاکمانہ قوم عیسایہ ایمان باوردیدی، اما از ترسہ فرسیان، خوشانہ ایمانہ اقرار نوکودید، نوکونہ کی اوشانہ از کنیسہ بیرونہ کونید. ۴۳ چونکی تعریفہ مردمہ بیشتر از تعریفہ خدا دوست داشتیدی.

۴۴ اون وخت عیسیٰ با صدایہ بلند بگفتہ: «ہر کی بہ من ایمان باورہ، نہ بہ من بلکی بہ او کسی کی مرہ اوسہ کودہ ایمان

باورہ. ۴۵ ہر کی مرہ دینہ، اونیہ دینہ کی مرہ اوسہ کودہ. ۴۶ من ایتا نورہ مانستن بہ جہان بموم تا ہر کی بہ من ایمان باورہ،

تاریکی میان نیسہ. ۴۷ اگر کسی می حرفانہ بیسنوہ ولی از اون اطاعت نوکونہ، من اونہ داوری نوکونم، چونکی نموم تا مردمہ دنیاہ

داوری بوکونم، بلکی بموم تا اوشانہ نجات بخشم. ۴۸ کسی کی مرہ ردہ کونہ و می حرفانہ قبول نوکونہ، ایتا داورہ دیگر ایسہ؛ ہو

حرفانیہ کی بگفتم، در روز آخر اونہ محکومہ کونہ. ۴۹ چونکی من از طرفہ خودم حرف نزیم، بلکی پتری کی مرہ اوسہ کودہ،

مرہ دستور بدہ کی چی بگم و از چی حرف بزیم. ۵۰ و من دانم کی اونہ دستور زندگیہ ابدیہ. پس اونچیہ کی من گم ہو چیزی

ایسہ کی پتر بگفتہ کی من بگم.»

۱۳

شاگردانہ پایہ شوستن

۱ ایروز قبل از عیدہ بسخ، عیسیٰ دانستی اونہ واگردستہ موقع از آ دنیا بہ پترہ ورجہ فرسہ، خو کسانہ کی آ دنیا میان دوست داشتی، تا حدہ کمال محبت بوکودہ.

* ۱۲:۳۸ در یونانی: (خداوندہ بازوہ) یعنی قدرتی کی نجات بخشہ * ۱۲:۳۸ تورات، کیتابہ اشعیایہ، بابہ ۵۳، آیہ ۱. * ۱۲:۴۰ تورات، کیتابہ اشعیایہ، بابہ ۶، آیہ ۱۰.

۲ وختہ شام ہو، ابلیس قبلاً یہودایہ اِنخَریوطی، شَمعونِ پسرہ دیلہ میانِ بنہ بو کی عیسایہ تسلیمہ دشمن بوکونہ. ۳ عیسیٰ کی دانستی پتر ہمہ چیزہ اونہ دست بیسپردہ و از اونہ ورجہ بمو، و اونہ ورجہ شوئون درہ، ۴ از شام سر ویردشتہ و خوردایہ از تن بیرون باوردہ و ایتاً حولہ اوسدہ و بہ خو کمر دَوَستہ. ۵ بعد ایتاً لگنہ میانِ آبِ دوکودہ و شروع بوکودہ خو شاگردانہ پایہ شوستن و اوشانہ پایہ او حولہ آمرہ کی خو کمرہ دور، دَوَستہ بو خوشکہ کودہ. ۶ وختی بہ شَمعونِ پطرسِ فرسہ، اون عیسایہ بوگفتہ: «ای سرور، تو خوائی می پایہ بوشوری؟»

۷ عیسیٰ جواب بدہ: «الآن از درکِ اونچی کی کودن درم، ناتوانی، اما بعداً فہمی.»

۸ پطرسِ اونہ بوگفتہ: «ہرگز! تو ہرگز می پایانہ نوشوری!»

عیسیٰ جواب بدہ: «تا ترہ نوشورم، از من سہمی نبری.»

۹ پس شَمعونِ پطرسِ بوگفتہ: «ای سرور، نہ فقط می پایانہ، بلکی می دستان و می سرہ ہم بوشور!»

۱۰ عیسیٰ جواب بدہ: «اونی کی حمام بوکودہ، سر تا پا تمیزہ، د شوستن احتیاج نأرہ، بجز اونہ پایان. بلہ، شومان پاکیدی، اما نہ ہمہ.» ۱۱ چونکی دانستی چہ کسی اونہ تسلیمہ دشمن کونہ و بخاطرہ آن بوگفتہ: «شومان ہمہ پاک نی پیدی.»

۱۲ بعد از آنکی عیسیٰ اوشانہ پایانہ بوشوستہ، خوردایہ دوکودہ و بازم شام سفرہ سر بینشتہ. اون وخت از اوشان وورسہ:

«آیا بفہمستیدی کی شمرہ چہ کاری انجام بدم؟ ۱۳ شومان مرہ اوستاد و سرور دوخوانیدی، و درستم گیدی، چونکی ہطو ایسم.»

۱۴ پس اگر من کی شیمی اوستاد و سرورم، شیمی پایانہ بوشوستم، شومان ہم باید ہمدیگرہ پایانہ بوشورید. ۱۵ من ا کارہ آمرہ شمرہ

سرمشق بَم تا شومانم ہطو رفتار بوکونید کی من شیمی آمرہ بوکودم. ۱۶ آمین، آمین، شمرہ گم، نہ غلام از خو ارباب بزرگترہ، نہ

فرستادہ، از خودشہ فرستندہ! ۱۷ الآن اشانہ دانیدی، خوش بحالہ شومان کی اگر اشانہ انجام بدید.

پیشگوینی یہودا خیانت

۱۸ «اونچی کی گفتن درم دربارہیہ ہمہیہ شومان نیہ. من اوشانی کی انتخاب بوکودم، شناسم. اما آگفتہیہ کیتابہ مقدس

باید ثابت ببہ کی: امی ہمسفرہ می آمرہ بہ دشمنی ویریزہ.» ۱۹ پس الآن قبل از آنکی اتفاق دکفہ، شمرہ گم تا زمانی کی اتفاق دکفہ،

ایمان باورید کی من ایسم. * ۲۰ آمین، آمین، شمرہ گم، ہر کی، کسیہ کی من اوسہ کونم قبول بوکونہ، مرہ قبول بوکودہ، و ہر

کی مرہ قبول بوکونہ، اونہ کی مرہ اوسہ کودہ، قبول بوکودہ.»

۲۱ عیسیٰ بعد از آنکی آنہ بوگفتہ، در روح منقلبہ بوستہ و آشکارا بوگفتہ: «آمین، آمین، شمرہ گم، ایتاً از شومان مرہ بہ دشمن

تسلیم کونہ.»

۲۲ شاگردان ہمدیگرہ نیگاہ بوکودیدی و در تعجب بید کی ا حرفانہ دربارہیہ کی گفتن درہ. ۲۳ ایتاً از شاگردان کی عیسیٰ اونہ

دوست داشتی، اونہ سینہ ورجہ تکیہ بدہ بو. ۲۴ شَمعونِ پطرسِ اشارہ آمرہ از اون بخوآستہ تا از عیسیٰ وورسہ اونہ منظور کیہ.

۲۵ پس اون کمی عقب بوشو و بہ عیسیٰ سینہ تکیہ بدہ و بوگفتہ: «ای سرور، اون کیہ؟»

۲۶ عیسیٰ جواب بدہ: «اونیہ کی ا لقمہ نانہ بعد از آنکی کاسہ میانِ زخم و اونہ قدم.» و اون وخت، لقمہیہ کاسہ میانِ بزہ و

اونہ بہ یہودا، شَمعونِ اِنخَریوطی پسر فدہ. ۲۷ یہودا وختی لقمہیہ فیگیفٹہ، او لحظہ شیطان واردہ اون بوہوستہ. اون وخت عیسیٰ

اونہ بوگفتہ: «اونچی کی خوائی انجام بدی، زودتر انجام بدن.» ۲۸ اما ہیچکس از کسان کی سفرہ سر نیشٹہ بید، عیسیٰ منظورہ

نفہمستیدی. ۲۹ بعضی یان فکر کودیدی چونکی یہودا مسئلہ دخل و خرجه، عیسیٰ اونہ گہ کی اونچی کی عیدہرہ لازمہ بیہینہ،

یا آنکی فقیرانہ چیزی فدہ. ۳۰ بعد از فیگیفٹنہ لقمہ، یہودا بدونہ معطلی بیرون بوشو و شب بو.

پیشگوینی یہ پطرسِ انکار

* ۱۳:۱۹ بہ بابہ ۸ آیہ ۲۴ نیگاہ بوکونید.

۳۱ بعد از آنکی یہودا بیرون بوشو، عیسی بوگفته: «الآن انسانہ پسر جلال پیدا بوکودہ، و خدا ہم در اون جلال پیدا بوکودہ. ۳۲ اگر خدا در اون جلال پیدا کودہ، پس خدایم اونہ در خودش جلال دہہ و اونہ بدونہ معطلی جلال دہہ. ۳۳ عزیزان، مدتہ کمی شیمی امرہ ایسم. می دونبال گردیدی، هوطو کی یہودیائہ بوگفتم، الاثم شمرہ گم کی او جایی کی من شوئون درم، شویمان تنائیدی بائید. ۳۴ شمرہ ایتا حکمہ جدید فدم، و اون آنہ کی ہمدیگرہ دوست بدآرید، هوطوی کی من شمرہ دوست داشتیم، شویمان بائید ہمدیگرہ دوست بدآرید. ۳۵ از ہہ محبتی کی شویمان ہمدیگرہ کونیدی، ہمہ فہمیدی کی شویمان می شاگردیدی.»

۳۶ شمعون پطرس بوگفته: «ای سرور، کویہ شوئون دری؟»

عیسی جواب بدہ: «تو الآن جایی کی من شوئون درم تنائی می دونبال بایی، اما بعداً می دونبال آئی.»

۳۷ پطرس بوگفته: «ای سرور، چرہ الآن تنائم تی دونبال بایم؟ من می جانہ تی رایہ وستی نہم.»

۳۸ عیسی بوگفته: «آیا در رایہ من تی جانہ نہی؟ آمین، آمین، ترہ گم، قبل از آنکی خروس بخوائہ، تو مرہ سہ بار انکار کونی.»

۱۴

عیسی، تنہا رایی ایسہ بہ سمت پتر

۱ «شیمی دلیل نیگران نہ! بہ خدا ایمان بدآرید، بہ منم ایمان بدآرید. ۲ می پترہ خانہ میان منزل زیادہ، وگر نہ شمرہ گفتم. شوئون درم تا جایی شمرہ حاضرہ کونم. ۳ اون وخت کی بوشوم و جایی شمرہ حاضرہ کودم، بعداً ایم و شمرہ می ورجہ برم، تا جایی کی من ایسم شویمانم بیسید. ۴ جایی کی من شوئون درم، او رایہ دائیدی.»

۵ تو ما اونہ بوگفته: «امان حتی نائیمی کویہ شوئون دری، پس چوطو تائیم رایہ بدائیم؟»

۶ عیسی اونہ بوگفته: «راہ و راستی و حیات من ایسم، ہیچکس می پترہ ورجہ نایہ مگر بہ واسطہ یہ من. ۷ اگر مرہ شناختیدی، می پترم شناختیدی. اما بعد از آن، اونہ شناسیدی و اونہ بیدہ پیدی.»

۸ فیلیپس اونہ بوگفته: «ای سرور، پترہ امرہ نیشان بدن، ہن امرہ کافی بہ.»

۹ عیسی اونہ بوگفته: «فیلیپس، خیلی وختہ کی شیمی امرہ ایسم، ہنوز مرہ نشناختی؟ کسی کی مرہ بیدہ، پترہ بیدہ. پس چوطو ایسہ کی گی پترہ امرہ نیشان بدن؟ ۱۰ آیا باور ناری کی من در پترم و پترم در من؟ حرفانی کی من شمرہ گم از خودم نی بہ، بلکی از پتری بہ کی در من ساکنہ، اونہ کی خو کارائہ بہ انجام رسائہ. ۱۱ ا حرفہ کی من گم باور بوکونید کی من در پترم و پترم در من؛ وگر نہ اونہ کارائہ وستی باور بوکونید کی من در پترم و پترم در من.

۱۲ «آمین، آمین، شمرہ گم، اونی کی بہ من ایمان بدآرہ، اونم کارائی کی من کونم انجام دہہ، و حتی کارائہ بزرگتر از اونم انجام دہہ، چونکی من پترہ ورجہ شوئون درم. ۱۳ و بہ نام من ہر چیزی کی بخوائید، من اونہ انجام دہم، تا پتر در پسر جلال پیدا بوکونہ. ۱۴ اگر چیزی بہ نام من بخوائید من اونہ انجام دہم.

روح القدس وعدہ

۱۵ «اگر مرہ دوست بدآرید، می احکامہ دآریدی. ۱۶ و من از پتر خوائیم و اون، پشتیبانہ * دیگری شمرہ فدہ کی ہمیشہ شیمی امرہ پیسہ، ۱۷ یعنی روحہ راستی کی دنیا تنائہ اونہ قبول بوکونہ، چونکی نہ اونہ دینہ و نہ اونہ شناسہ، اما شویمان اونہ شناسیدی، چرہ کی شیمی ورجہ ساکنہ بہ و در آئندہ شیمی میان ایسہ.

۱۸ «شمرہ بی کس نم، شیمی ورجہ ایم. ۱۹ بعد از مدتی دنیا مرہ نیدینہ، اما شویمان مرہ دینیدی. چونکی من زندہ ایم، شویمانم زندگی کونیدی. ۲۰ در او روز فہمیدی کی من در پتر ایسم و شویمان در من و منم در شویمان. ۲۱ اونی کی می احکامہ بدآرہ و از

* ۱۴:۱۶ پشتیبان کی ہو روحہ راستی در بابہ ۱۵ آہ ۲۶ و بابہ ۱۶ آہ ۱۳ کی روح القدس ایسہ.

اوشان پیروی بوکونه، اون مره دوست دأره؛ و اون کی مره دوست دأره، می پترم اونہ دوست دأره و منم اونہ دوست دأرم و خودمه اونہرہ آشکاره کونم.»

۲۲ یهو (نه اون یهودایه اسخریوطی) (از اون وورسه: «ای سرور، چوطویه کی خوایی خودته امره آشکاره کونی، اما نه ا دنیاہ؟») عیسی جواب بده: «اگر کسی مره دوست بدأره، می کلامه دأره، و می پترم اونہ دوست دأره و امان اونہ ورجه ایم و اونہ امره زندگی کونیم. ۲۴ اون کی مره دوست نأره، می کلامم اطاعت نوکونه، و ا کلامه کی ایشنویدی از من نیہ، بلکی از پتریہ کی مره اوسه کوده.

۲۵ «ا چیزانه تا الآن کی شیعی امره ایسم، شمره بوگفتم. ۲۶ اما اوپشتیبان، یعنی روح القدس، کی پتر اونہ به نام من اوسه کونه، اون همه چیزه شمره یاد دهه و هر اونچی کی من شمره بوگفتم، شمره به یاد آورہ. ۲۷ شمره آرامش بجانہم، می آرامشه شمره فدم. اونچی کی من شمره فدم اون نیہ کی دنیا شمره فده. شیعی دیل نیگران و هراسان نبه. ۲۸ ییشنوستیدی کی شمره بوگفتم، من شوئون درم. اما بازم شیعی ورجه ایم.» اگر مره دوست بدأشته بید، خوشحاله بوستیدی کی می پتره ورجه شوئون درم، چونکی پتر از من بزرگتره. ۲۹ الآن انه قبل از انکی چیزی پدیش بایه شمره بوگفتم، تا وختی کی اتفاق دکفه، ایمان بأورید. ۳۰ وخته زیادی نمأنسته کی شیعی امره حرف بزئم، چونکی رئیسہ ا دنیا امون دره، اون هیچ قدرتی بر من نأره. ۳۱ اما من کاریہ کونم کی پتر مره دستور بده، تا دنیا بدأنه کی پتره دوست دأرم. * ویریزید، بیشیم.

۱۵

انگور درخته واقعی

۱ «انگور درخته حقیقی من ایسم و می پتر باغبانه. ۲ هر شاخہ پی کی از منہ و میوه نأوره، می پتر اونہ ووینه، و هر شاخہ پی کی میوه آورہ، اونہ هرَس کونه، تا زیادتر میوه بأورہ. ۳ شومان الآن بخاطرہ کلامی کی شمره بوگفتم، پاکیدی. ۴ در من بمأنید، و منم در شومان مأنم. چونکی شاخہ نتأنه از خودش میوه بأورہ مگر اینکه در درخت بمأنه، شومانم نتأنید میوه بأورید اگر در من نمأنید. ۵ «من درخته انگور ایسم و شومان اونہ شاخہ یأنیدی. کسی کی در من بمأنه و منم در اون، میوهیہ زیادی آورہ. چونکی بدونه من هیچی نتأنیدی بوکونید. ۶ اگر کسی در من نمأنه، مثله شاخہ پی ایسه کی اونہ دور تودیدی و خوشکه به. خوشکه بوسته شاخہ یأنه جمع کونیدی و آشه میان تودیدی و سوزانیدی. ۷ اگر در من بمأنید و می کلام در شومان بمأنه، هر چیزی کی بخوآید و درخوآست بوکونید برآورده به. ۸ می پتره جلال در انه کی شومان میوهیہ زیادی بأورید و اطوی می شاگرد بیدی. ۹ «هوطو کی می پتر مره دوست دأشتی، منم شمره دوست دأشتیم. در می محبت بمأنید. ۱۰ اگر می احکامه بدأرید، در می محبت مأنیدی، هطو کی من می پتره احکامه بدأشتم و در اونہ محبت مأنم. ۱۱ ا حرفانه شمره بوگفتم تا می شادی در شومان بایه و شیعی شادی کامل بیه.

۱۲ «می حکم انه کی همدیگره محبت بوکونید، هوطو کی من شمره محبت بوکودم. ۱۳ بیشتر از ان محبتی وجود نأره کی کسی خو جانہ فدایه خو دوستان بوکونه. ۱۴ می دوستان شومانیدی، اگر اونچی کی شمره حکم بوکودم انجام بدید! ۱۵ د شمره غلام دونوخوآتم، چونکی غلام از خو اربابه کاران خبر نأره، بلکی شمره می دوست دأتم، چونکی هر چی کی از می پتر ییشنوستم، شمره از اون باخبر بوکودم. ۱۶ شومان نیبید کی مره انتخاب بوکودیدی، بلکی من شمره انتخاب بوکودم و قرار بنم کی بیشید و میوه بأورید و شیعی میوه بمأنه، تا هر چی از می پتر به نام من بخوآید، شمره فده. ۱۷ می حکم به شومان انه کی همدیگره محبت بوکونید!

دنیا نفرت از عیسی مسیح شاگردان

* ۱۴:۳۱ یا: تا دنیا بدأنه کی پتره دوست دأرم و من کاری کونم کی پتر مره دستور بده.

۱۸ «اگر دنیا از شومآن نفرت بدآره، به یاد باورید کی قبل از شومآن، از من نفرت داشتی. ۱۹ اگر متعلق به دنیا بید، دنیا شمره مثله خو کسان دوست داشتی. اما به دنیا تعلق نآریدی، من شمره از دنیا انتخاب بوکودم، بخاطره آنه کی دنیا از شومآن نفرت دآره. ۲۰ کلامی به کی شمره بوگفتم به یاد باورید: «غلام از خو ارباب بزرگتر نی.ه.» اگر مره آزار بدبیدی، شیمی امره هم هطو کونیدی و اگر می کلامه بدآشتیدی، شیمی کلامه هم دآریدی. ۲۱ اما همه به آکارآنه می نام وستی شیمی امره کونیدی چونکی اونی کی مره اوسه کوده اونه نشناسیدی. ۲۲ اگر نمویم و آشانه آ حرفان زه بیم، گاهی نآشتیدی، اما الآن هیچ بهانه پی برای خوشآنه گاهان نآریدی. ۲۳ کسی کی از من نفرت بدآره، از می پرم نفرت دآره. ۲۴ اگر آوشآنه ره کاری نوکوده بیم کی بجز من کسی نوکوده، گاهی نآشتیدی، اما الآن با آنکی او کارآنه بیده بیدی، هم از من، هم از می پرم نفرت دآریدی. ۲۵ اطوی به کی، کلامی کی در خوشآنه تورات بمو، ثابت به کی: «از من بی دلیل نفرت دآریدی.»*

۲۶ «اما چون او پشیمان کی از طرفه پتر روانه به، بآیه، یعنی روحه راستی* کی از پتره ورجه آیه، اون خودش می وستی شهادت دهه. ۲۷ و شومآنم باید شهادت بدید چونکی از اول می امره بید.

۱۶

۱ «آ چیزآنه شمره بوگفتم تا از راه بدره نبید! ۲ شمره از کنیسه آن بیرونه کونیدی. حتی زمانی فرسه کی هر کی شمره بوکوشه، فکر کونه کی خدایه خدمت بوکوده. ۳ آکارآنه کونیدی، چونکی نه پتره شناسیدی نه مره! ۴ آ حرفآنه شمره بوگفتم تا وخته اونه انجام فرسه، به یاد باورید کی شمره آگاه بوکوده بوم. اوشآنه از اول شمره نوگفتم، چونکی خودم شیمی امره بوم.

تعلیم درباریه روحه خدا

۵ «الآن کسی کی مره اوسه کوده اونه ورجه شوئون درم و هیچ کدام ونورسیدی (کویه شوئون دری؟) ۶ اما می حرفآنه وستی شیمی دیل پراز غم بو بوسته. ۷ با آ حال من شمره حقیقه گم کی می شوئون به نفع شومآنه، چونکی اگر نشم، او پشیمان شیمی ورجه نآیه، اما اگر بشم، اونه شیمی ورجه اوسه کونم. ۸ و وختی آیه، جهان از اونه گاه، و از عدالته خداوند، و از روز داوری آگاه کونه. ۹ گاهه جهان، بی ایمانی به منه. ۱۰ عدالت فراهمه، چونکی من پتره ورجه شوئون درم و مره نیدینیدی. ۱۱ داوری آیه چونکی رئیس آ جهان داوری بو بوسته.

۱۲ «خیلی چیزآنه دیگر دآرم کی شمره بگم، اما الآن طاقت اونه ایشنوستنه نآریدی. ۱۳ اما وختی روحه راستی* بآیه، شمره به طرفه حقیقت هدایت کونه. چونکی اون از طرفه خودش حرفی نزنه، بلکه اونچی به کی ایشنوه، گه، و اونچی به کی پیش آیه، شمره خبر دهه. ۱۴ اون مره جلال دهه، چونکی اونچی به کی از من فیگیره، شمره خبر دهه. ۱۵ هر چیزی کی پتره شینه، می شینم ایسه. هنه وستی بوگفتم کی اونچی به کی از من فیگیره، شمره خبر دهه.

عیسی خوشاگردآنه تسلی دهه

۱۶ «پس از مدته کمی، د مره نیدینیدی، بعد از مدته که دیگری بازم مره دینیدی.»

۱۷ اون وخت بعضی از اونه شاگردان همدیگره بوگفتیدی: «اونه منظور از آ حرفان چی به کی: پس از مدته کمی، د مره نیدینیدی و پس از مدته که دیگری بازم مره دینیدی؟! یا آنکی گه (چونکی پتره ورجه شوئون درم؟!)* ۱۸ پس همدیگره گفتیدی: «آ (مدته کمی) کی گه، چی به؟ اونه منظوره نفهمیم؟»

* ۱۵:۲۵ تورات، کیتابه مزور، باب ۳۵، آیه ۱۹ و باب ۶۹، آیه ۴. * ۱۵:۲۶ رجوع بیه به یوحنا، باب ۱۴ آیه ۱۶ * ۱۶:۱۳ رجوع بیه به باب ۱۴، آیه ۱۶

۱۹ اما عیسی قبلاً دانستی کی خوابیدی از اون سؤال بوکونید؛ پس اوشأنه بوگفته: «آیا آنه وستی همدیگره آمره بحث کونیدی کی بوگفتم (پس از مدته کمی، د مره نیدینیدی، و پس از مدته کمه دیگری باز مره دینیدی؟) (۲۰ آمین، آمین، شمره گم، شومآن گریه و زاری کونیدی اما دنیا خوشحاله به. شومآن غمگینه بیدی، اما شیعی غم به شادی تبدیله به. ۲۱ زن تا وخته زایمان درد کشه، چونکی اونه وخت فرسه. اما وختی کی اونه زای به دنیا بمو، د خو درده به یاد ناوره، چونکی خوشحاله از آنکی انسانی به دنیا بمو. ۲۲ هطو کی شومآنم الآن غمگینیدی، اما باز شمره دینم کی شیعی دیل شاده به و هیچکس او شادی به از شومآن فینگیره. ۲۳ او روز د چیزی از من نخوابیدی. آمین، آمین، شمره گم، هر چی از پتر به نام من بخوابید، اونه شمره فده. ۲۴ تا الآن به نام من چیزی نخوابیدی. بخوابید تا پیدا بوکونید و شیعی شادی کامله به.»

۲۵ «آ چیزانه مثله آمره شمره بوگفتم، اما زمانی فرسه کی، د شیعی آمره آجور حرف نزنم، بلکی آشکارا در مورد پتر شمره گم. ۲۶ او روز به نام من تقاضا کونیدی و شمره نگم کی من از طرفه شومآن از پتر تقاضا کونم. ۲۷ چره کی پتر خودش شمره دوست داره، چونکی شومآن مره دوست داشتیدی و ایمان بأوردیدی کی از خدا ورجه بموم. ۲۸ من از پتره ورجه بموم و به ا دنیا وارده بوستم، و الآن ا دنیایه ترکه کونم و پتره ورجه شم.»

۲۹ اون وخت اونه شاگردان بوگفتیدی: «الآن آشکارا حرف زنی، نه مثله آمره. ۳۰ الآن د دانیم کی از همه چیز آگاهی و حتی احتیاج ناری کسی خو سؤاله تی آمره در میان بنه. هنه وستی ایمان داریم کی از خدا ورجه بموی.»

۳۱ عیسی اوشأنه بوگفته: «آیا الآن واقعاً ایمان داریدی؟ ۳۲ ولی زمانی فرسه کی، و حقیقتاً الآن فرسه کی پخشه بیدی و هر کی خو خانه و زندگی سر شه و مره تنها نهه. ولی من تنها نییم، چونکی پتر می آمره به. ۳۳ آ چیزانه شمره بوگفتم تا در من آرامش بدآرید، دنیا میان شومآن به زحمت دکفیدی؛ ولی شیعی دیل قوی بهه، چونکی من بر دنیا غلبه بوکودم.»

۱۷

عیسی دعا خودشهره

۱ بعد از ا حرفان عیسی آسمانه نیگاه بوکوده و بوگفته: «پتر! وختش فرسه. تی پسره جلال بدن تا تی پسرم تره جلال بده. ۲ چونکی تو اونه قدرت فدیی بر تمامی به بشر تا همه به کسانیه کی تو به اون عطا بوکودی، زندگی به ابدی بخشه. ۳ و آنه زندگی به ابدی، کی تره، تنها خدایه حقیقی و عیسی مسیحه کی اوسه کودی، بشناسید. ۴ من او کاری به کی مره بیسپرده بی، به کمال فرسانم، و آجور تره زمینه رو جلال بدم. ۵ پس الآن ای پتر، تو نم مره در حضور خودت جلال بدن، همان جلالی کی قبل از دنیا، تی ورجه داشتیم.»

عیسی دعا شاگردانه

۶ «من تی نام به اوشانی کی از دنیا مره بخشه بی، آشکاره کودم. تی شین بید و تو اوشأنه مره بخشه بی و تی کلامه بدآشتیدی. ۷ الآن بفهمستیدی کی هر چی کی مره بخشه بی حقیقتاً از طرفه تویه. ۸ چونکی او کلامی به کی مره بیسپردی، اوشأنه بیسپردم و اوشان اونه قبول بوکودیدی و یقین بدآشتیدی کی از طرفه تو بمو و ایمان بأوردیدی کی تو مره اوسه کودی. ۹ می درخوآست اوشأنه وستیه؛ من نه دنیا وستی، بلکی اوشانی وستی تقاضا کونم کی تو مره بخشه بی. چونکی تی شینیدی. ۱۰ هر اونچی کی به من تعلق داره، تی شینه و هر اونچی کی به تو تعلق داره، می شینه و در اوشان جلال پیدا بوکودم. ۱۱ بیشتر از آن، دنیا میان نیسم، اما اوشان هنوز در دنیا ایسیدی. من تی ورجه ایم. ای پتره قدوس، تی نام مره بخشه بی، اوشأنه به قدرته تی نام حفظ بوکون، تا ایثاً ببیید، هطو کی امان ایسم. ۱۲ من اوشأنه تا زمانی کی می آمره ایسه بید، حفظ بوکودم، و از اوشان به قدرته تی نام کی مره بخشه بی، محافظت بوکودم. هیچ کدام از اوشان هلاکه نو بوستیدی، جز اون کی باید به هلاکت برسه، تا پیشگویی به کیتابه مقدس ثابت بهه. ۱۳ اما الآن تی ورجه ایم و ا حرفانه زمانی گم کی دنیا میان ایسم تا می شادی به خوشأنه میان به کمال برساید. ۱۴ من تی

کلامہ اوشانہ قدم، اما دنیا از اوشان نفرت داشتی، چونکی متعلق به دنیا نی پیدی. هطو کی من تعلق نأرم. ۱۵ می درخواست آن نی به کی اوشانہ از ا دنیا ببری، بلکی خوایم از سرور محافظت بوکونی. ۱۶ اوشان به ا دنیا تعلق نأریدی هطو کی من تعلق نأرم. ۱۷ اوشانہ به وسیله یه تی حقیقت تقدیس بوکون؛ تی کلام، حقیقتہ! ۱۸ هطو کی تو مره به ا دنیا اوسه کودی، منم اوشانہ ا دنیا میان اوسه کودم. ۱۹ من خودمه اوشانہ وستی تقدیس کونم، تا اوشانم حقیقتہ امره تقدیس بیبید.

عیسی دعا خو همه تا پروانہ ره

۲۰ «می درخواست فقط اوشانہ ره نی به، بلکی برای کسان یه کی توسطه اوشانہ پیغام به من ایمان آوریدی. ۲۱ تا همه ایثاً بیبید، هطو کی تو ای پتر در منی و من در تو، طوری بوکون کی اوشانم در امان بیبید، تا دنیا ایمان باوره کی تو مره اوسه کودی. ۲۲ و من جلالی یه کی مره بخشه یی، اوشانہ بخشم، تا ایثاً بیبید، هطوی کی امان ایثیم. ۲۳ من در اوشان و تو در من، طوری بوکون کی اوشانم کاملاً ایثاً بیبید، تا دنیا بدانہ کی تو مره اوسه کودی و اوشانہ هوطوی دوست داشتی کی مره دوست داشتی. ۲۴ ای پتر خوایم اوشانی کی مره بخشه یی، می امره بیبید، هو جایی کی من ایسم، تا می جلاله بیدینید، جلالی کی تو مره بخشه یی؛ چون قبل از آنکی دنیا به وجود بایه، مره دوست داشتی.

۲۵ «ای پتره عادل، دنیا تره نشناسه، اما من تره شناسم، و اوشان دانیدی کی تو مره اوسه کودی. ۲۶ من تی نام به اوشان بشناسانم و بازم شناسانم، تا او محبتی کی تو مره داشتی، در اوشانم بمانه و منم در اوشان بمانم.»

۱۸

عیسی گرفتاره بوستن

۱ عیسی پس از گفته ا حرفان خوشا گردانہ امره به او طرفه دره یه قدرون بوشو. در اویه باغی نہه بو و عیسی خوشا گردانہ امره اویه بوشو. ۲ اما یهودا، اونه تسلیم کونده، او محله شناختی، چونکی عیسی و اونه شاگردان همیشه در او محل جمع بوستیدی. ۳ پس یهودا گروهی از سربازان و مأمورانہ سرانہ کاهنان و فریسیانہ اوسده و به اویه بمو، اوشان چراغ و مشعل و اسلحه امره اویه فرسه پیدی.

۴ عیسی با اونکی دانستی چی رخ دهه، جلو بوشو و اوشانہ بوگفته: «کی دونبال گردیدی؟»

۵ جواب بدیدی: «عیسیایه ناصری دونبال.»

بوگفته: «منم!» یهودایه خاتم اوشانہ امره بو. ۶ وختی عیسی بوگفته، «منم» اوشان عقب عقب بوشویدی و زمینه رو بکفتیدی. ۷ عیسی ایبار دیگرم از اوشان وورسه: «کی دونبال گردیدی؟»

بوگفتیدی: «عیسیایه ناصری دونبال.»

۸ جواب بده: «شمره بوگفتم کی من خودمم. پس اگر مره خوآیدی، وئیلد اشان بیشید.» ۹ انه بوگفته تا اونچی کی قبلاً بوگفته بو، ثابت ببه کی: «هیچ کدام از اوشانی کی مره بخشه یی، از دست ندم.»*

۱۰ اون وخت شمعون پطرس شمشیری به کی داشتی، بیرون باورده و ضربہ یی به خادمه کاهن اعظم بزه و اونه گوش راسته ووه. اونه خادمه نام ماخوس بو. ۱۱ عیسی پطرس بوگفته: «تی شمشیره غلاف بوکون. آیا نباید او جام کی پتر مره فده، بنوشم؟»

بازجویی حنا از عیسی

۱۲ اون وخت سربازان، خوشانہ فرمانده و مأمورانہ یهودی امره، عیسیایه دستگیر بوکودیدی و اونه دستانہ دوستیدی. ۱۳ اول اونه حنا ورجه بیردید. حنا، قیافا زن پتر بو و او زمان کاهن اعظم بو. ۱۴ قیافا اونی بو کی یهودیانہ توصیه کودی کی بهتره اینفر بخاطرہ قوم بییره.

* ۱۸:۹ تورات، کیتابه یوحنا، بابہ ۶، آیه ۳۹.

انکارِ پطرس

۱۵ شمعون پطرس و ایثا شاگرد دیگر عیسی دونبالسر بوشویدیدی. او شاگرد از آشنایانه کاهن اعظم بو. پس عیسی امره وارده حیاطه خانه‌یه کاهن اعظم بوبوسته. ۱۶ اما پطرس درپشت بیسه. او شاگردی کی از آشنایانه کاهن اعظم بو، بیرون بوشو و کنیزه امره کی دربان بو، حرف بزه و پطرس به خانه دورون بیرده. ۱۷ اون وخت او کنیز پطرس بوگفته: «مگر تو از شاگردانه او مرد نی‌بی؟»

پطرس جواب بده: «نی‌م.»

۱۸ هوا سرد بو. خادم‌ان و مأموران زغاله امره آتشی چا کوده بید و اونه دور جمع بوسته بید و خوشانه گرمه کودیدی. پطرس اوشانه امره ایسه بو و خودشه گرمه کودی.

بازجویی‌یه کاهن اعظم از عیسی

۱۹ پس کاهن اعظم از عیسی درباره‌یه اونه شاگردان و اونه تعالیم و ورسه. ۲۰ عیسی جواب بده: «من به دنیا آشکارا حرف بزم و همیشه کنیسه و معبده میان کی یهودیان اویه جمع بیدی، تعلیم بدم و چیزی‌یه مخفیانه نوگفتم. ۲۱ چره از من وورسی؟ از اوشانی وورس کی می حرفانه پیشنوستیدی؛ اوشان بهتر دانیدی کی من اوشانه چی بوگفتم.»

۲۲ وختی انه بوگفته، ایثا از قراولان کی اویه ایسه بو، ایثا سیلی اونه صورته بزه و بوگفته: «اطو کاهن اعظم جواب دهبی؟»

۲۳ عیسی جواب بده: «اگر خطا بوگفتم، بر می خطا شهادت بدن، اما اگر راست بوگفتم، چره مره زنی؟»

۲۴ اون وخت حنا اونه با دسته دوسته اوسه کوده قیافا کاهن اعظم ورجه.

پطرس عیسایه بازم انکار کونه

۲۵ موقعی کی شمعون پطرس ایسه بو و خودشه گرمه کودن دوبو، بعضی‌یان اونه بوگفتیدی: «مگر تو از اونه شاگردان نی‌بی؟» اون انکار بوکوده و بوگفته: «نه! نی‌م.»

۲۶ ایثا از خادم‌انه کاهن اعظم اویه ایسه بو. اون از بستگانه کسی بو کی پطرس اونه گوش ووه بو، بوگفته: «مگر من خودم تره اونه امره او باغه میان نیدم؟» ۲۷ پطرس بازم انکار بوکوده. هو لحظه ایثا خروس بخوانده.

عیسی محاکمه در حضوره پپلاٹس

۲۸ یهودیان عیسایه از قیافا ورجه به کاخ فرمانداره رومی بریدیدی. وخته سحر بو. اوشان خودشان وارده کاخ نوبوستیدی تا نجسته نیبید و بتانید پسخ بوخورید. ۲۹ پس پپلاٹس اوشانه ورجه بمو و وورسه: «آ مرد به چی جرمی متهم کونیدی؟»

۳۰ جواب بدیدی و بوگفتیدی: «اگر جرمی ناشتی، اونه به تو تسلیمه نوکودیم.»

۳۱ پپلاٹس اوشانه بوگفته: «شومان خودتان اونه برید و طبق شیمی شریعت اونه محاکمه بوکونید.»

یهودی‌ان بوگفتیدی: «آمان اجازه ناریم کسی‌یه اعدام بوکونیم.» ۳۲ به طریق عیسی حرفان در مورده آنکی چی جور مرگی در انتظاره اونه، ثابته به.

۳۳ پس پپلاٹس به کاخ واگردسته و عیسایه دوخوآده و اونه بوگفته: «آیا تو پادشایه یهودی؟»

۳۴ عیسی جواب بده: «آیا انه تو خودت گی، یا دیگران درباره‌یه من تره بوگفتیدی؟»

۳۵ پپلاٹس جواب بده: «مگر من یهودی‌م؟ تی قوم و سرانه کاهنان تره به من تسلیم بوکودیدی. مگر چی بوکودی؟»

۳۶ عیسی جواب بده: «می پادشاهی از آ دنیا نی‌یه. اگر می پادشاهی از آ دنیا بو، می خادم‌ان جنگستیدی تا من به دسته یهودیان دستگیره نم. اما می پادشاهی از آ دنیا نی‌یه.»

۳۷ پیلٹس اونه بوگفته: «پس تو پادشاهی؟»

عیسی جواب بده: «تو خودت گی کی من پادشاهم. من هنه وستی به دنیا بموم تا حقیقتہ شہادت بدم. پس هر کسی کی به حقیقت تعلق دأره، می صدایه گوش کونه.»

۳۸ پیلٹس بوگفته: «حقیقت چیسه؟»

حکمه مصلوب بوستنه عیسی

وختی پیلٹس اونه بوگفته، بازم بوشو بیرون یہودیانه ورجه و اوشانه بوگفته: «من هیچ دلیل اونه محکوم کودنہرہ نیدینم. ۳۹ اما شومان ایتا رسم دأریدی کی در روزِ پسخ ایتا زندانی به شمره آزاده کونم. آیا خوآپیدی کی پادشاه یہوده آزاده کونم؟»

۴۰ اوشان در جواب، داد بزه پیدی: «اونه نه! بلکی بارابایه آزاده کون!» (بازآبا رازن بو.)

۱۹

۱ اون وخت پیلٹس دستور بده عیسایه شلاق بزیند. ۲ و سربازان، تاجی از خار بیافتیدی و اونه سر بنه پیدی و لیباسی ارغوانی رنگ اونه دوکودیدی. ۳ و اونه ورجه اموپیدی و گفتیدی: «سلام بر تو، ای پادشایه یہود.» و اونه سیلی زه پیدی.

۴ بعد از اون، پیلٹس ایبار دیگر بیرون بمو و یہودیانه بوگفته: «من اونه شیعی ورجه بیرون اورم تا بدأنید کی هیچ دلیل اونه محکوم کودنہرہ پیدا نوکودم.» ۵ پس عیسی، تاجه خار و لیباسه ارغوانی آمره، بیرون بمو. پیلٹس اوشانه بوگفته: «آنه، او شخص!»

۶ وختی سرانه کاهنان و قراولانه معبد اونه بیده پیدی فریاد بزه پیدی و بوگفتیدی: «مصلوبه کون! مصلوبه کون!»

پیلٹس اوشانه بوگفته: «شومان خودتان اونه بیرید و مصلوبه کونید، چون من هیچ دلیلی اونه محکوم کودنہرہ پیدا نوکودم.»

۷ یہودیان در جوابه اون بوگفتیدی: «آمان شریعتی دأریم کی طبق اون، ا شخص باید بیمیره، چونکی ادعا کونه خدا پسره!»

۸ وختی پیلٹس اونه بیشنوسته، بیشتر بترسه. ۹ بازم به کاخ و آگردسته و از عیسی وورسه: «تواز کویه بمویی؟» اما عیسی اونه

جوابی نده. ۱۰ پس پیلٹس اونه بوگفته: «مره هیچی نیگی؟ آیا نانی کی قدرت دأرم تره آزاده کونم و قدرت دأرم کی تره مصلوبه کونم؟»

۱۱ عیسی بوگفته: «هیچ قدرتی بر من ناشتی، مگر اینکه از بوجور، فیگفته بی ولی گگاهه اونی کی مره به تو تسلیم بوکوده از تو بیشتره.»

۱۲ بعد از اون، پیلٹس سعی بوکوده کی اونه آزاده کونه، اما یہودیان فریاد زه پیدی و گفتیدی: «اگر ا مرد آزاده کونی، قیصر دوست نی بی! هر کی ادعایه پادشاهی کونه، به ضده قیصر حرف زنه.»

۱۳ وختی پیلٹس ا حرفانه بیشنوسته، عیسایه بیرون بأورده و خودش بر مسنده داوری بیندشته، در محلی کی به «سنگه فرش» معروف بو و به زبانه عبرانیان «جباتا» گفتیدی. ۱۴ اوروز، روز «تهیه عیده پسخ بو و ظهر نزدیک بو. پیلٹس یہودیانه بوگفته: «آنه شیعی پادشاه!»

۱۵ اوشان فریاد بزه پیدی: «اونه از میان اوسن! اونه از میان اوسن. اونه مصلوبه کون!»

پیلٹس بوگفته: «آیا شیعی پادشایه مصلوبه کونم؟»

سرانه کاهنان جواب بدیدی: «آمان پادشاهی جز قیصر نأریم.»

۱۶ سر آخر پیلٹس عیسایه به اوشان بیسپرده تا اونه مصلوبه کونید.

عیسی به صلیب کشن

اون وخت عیسایه بیگفتیدی و بردیدی. ۱۷ عیسی صلیب به دوش بیرون بوشو، به سمتہ محلی به نام جمجمه کی به زبانه عبرانیان جُلجتا خوانده به. ۱۸ اویه اونه به صلیب بکشه پیدی. اونه آمره دو نفر دیگرم، اونه دو طرف مصلوبه کودیدی و عیسی اوشانه میان قرار داشتی. ۱۹ به دستوره پیلٹس ایتا نیولشته اونه صلیبه جور نصب بوکودیدی، کی اونه رو بینولشته بو بوسته بو: «عیسایه

ناصری، پادشایه یهود» ۲۰ خیلی از یهودیان او نیویشته به بخواندیدی، چون جایی کی عیسایه به صلیب بکشه پیدی، نزدیک به شهر بو و او نیویشته به زبانه عبرانیان و لاتینی و یونانی بو.

۲۱ پس سرانه کاهانه یهود پیلانُس بوگفتیدی: «نینیوس، پادشاه یهود، بلکی بینیوس اَ مرد بوگفته کی من پادشاه یهودم.»

۲۲ پیلانُس جواب بده: «اونچی بینیویشتم، بینیویشتم.»

۲۳ وختی سربازان عیسایه به صلیب بکشه پیدی، اونه لیباسانه اوسدیدی و به چهارتا قسمت تقسیم بوکودیدی. هر کدام ایتا تیکه اوسدیدی. اونه لیباسه زیر هم فیگفتید. اما او لیباس درز ناشتی، بلکی یکسره از بوجور به بیزیر بافته بو بوسته بو. ۲۴ پس همدیگره بوگفتیدی: «انه تیکه تیکه نوکونیم، بلکی قرعه تودیم و بیدینیم کی شین به.» اطوینی پیشگوینی به کیتابه مقدس ثابته به کی:

«می لیباسانه خوشانه میان تقسیم کونیدی

و می لیباسانه قرعه تودیدی.» *

پس سربازان هوطو بوکودیدی.

۲۵ عیسی صلیبه نزدیکی اونه مار و اونه خالاً و مریم کلپاس زن و مریم مجدلیه ایسه بید. ۲۶ وختی عیسی خو مار و او شاگردی به کی دوست داشتی و اونه کنار ایسه بو، بیده، خو ماره بوگفته: «بانو، انه، تی پسر!» ۲۷ بعد از ان او شاگرده بوگفته: «انه، تی مار!» از او ساعت، او شاگرد، عیسی ماره خودشه خانه برده.

عیسی مردن

۲۸ اون وخت عیسی دانستی کی همه چیز به انجام برسه، بوگفته: «تشنه‌م!» به اَ خاطر بوگفته تا پیشگوینی به کیتابه مقدس ثابت بیه. ۲۹ در او به ظریفی نهه بو پر از شرابه ترشیده. پس اسفنجی به به او شراب بزه پیدی و بنه پیدی ایتا شاخه سر و اونه دهان ورجه بریدیدی. ۳۰ وختی عیسی شرابه پچیشته، بوگفته: «به انجام برسه.» بعد از اون، خو سره نحه کوده و خو روحه تسلیم بوکوده.

۳۱ او روز، روز «تهیه» بو، و روز بعد، شبات بزرگ. از او به کی حاکمانه یهود نحو استیدی کی جسدان، تا روز بعد صلیبه رو بمانه، از پیلانُس بخو استیدی کی او سه نفره ساق پایه بشکنید و او شانه جسدانه از صلیب بیزیر باورید. ۳۲ پس سربازان بو پیدی و اولین نفره ساق پا و اویتا ساق پایه کی عیسی امره به صلیب بکشه بید، بشکنه پیدی. ۳۳ اما وختی به عیسی فرسه پیدی، بیده پیدی کی بمرده، اونه ساقانه نشکنه پیدی. ۳۴ اما ایتا از سربازان نیزه به اونه پهلو به بزه و هو لحظه از اونه بدن خون و آب جاری بو بوسته. ۳۵ اونی کی انه بیده شهادت دهه، تا شو مانم ایمان باورید. اونه شهادت راسته و اون دانه کی حقیقته گفتن دره. ۳۶ اشان رخ بده تا پیشگوینی به کیتابه مقدس ثابت بیه کی: «هیچ کدام از اونه استخوانان نشکفه.» * ۳۷ و قسمتی دیگرم از کیتابه مقدس کی گه: «اونی به کی به اون نیزه بزه پیدی، تماشا کونیدی.» *

عیسی دفنه کون

۳۸ اون وخت یوسف، اهله رانه، از پیلانُس اجازه بخو استه کی عیسی جسده فیگیره. یوسف از پروان عیسی بو، اما مخفیانه. چونکی از حاکمانه یهود ترسه بی. پیلانُس اونه اجازه بده. پس بمو و عیسی جسده فیگفته. ۳۹ نيقوديموس کی قبلًا شبانه عیسی ورجه بوشو بو، بمو و خو امره عطری از مر و عود کی حدوده سی و پنج کلو بو، باورده. ۴۰ پس اوشان عیسی جسده فیگفتیدی و اونه به رسمه دفنه یهودیان عطریاته امره کفنه میان پیچنیدی. ۴۱ نزدیکه او جایی کی عیسی مصلوبه بوسته، باغی بو کی او باغه میان مقبره بی تازه وجود داشتی کی هنوز مرده بی در اون ننه بید. ۴۲ پس چونکی روز «تهیه» یهودیان بو و او مقبره بم نزدیک بو، عیسی جسده در او به بنه پیدی.

* ۱۹:۲۴ تورات، کیتابه مزمو، باه ۲۲ آیه ۱۸. * ۱۹:۲۶ تورات، کیتابه خروج، باه ۱۲، آیه ۴۶؛ کیتابه اعداد، باه ۹، آیه ۱۲؛ کیتابه مزمو، باه ۳۴، آیه ۲۰.

* ۱۹:۲۷ تورات، کیتابه زکریا، باه ۱۲، آیه ۱۰.

۲۰

قبرہ خالی

۱ در اولین روزِ ہفتہ، وختہ سحر، زمانی کی ہوا ہنوز تاریک ہو، مریم مَجْدَلِیَّہ مقبرہ ورجہ بوشو و بیدہ کی اونہ سنگ اوسدہ بوبوستہ. ۲ پس بدو بدو بوشو شَمْعُونِ پَطْرُسِ ورجہ و او شاگردہ دیگری کی عیسیٰ، اونہ دوست دأشتی. مریم اوشانہ بوگفتہ: «آمی سرورہ از قبر بردیدی و نائیم کویہ بنہ بیدی.» ۳ پس پَطْرُسِ اویتأ شاگردہ آمرہ بیرون بَمُو و بوشو بیدی بہ سمتہ مقبرہ. ۴ ہر دو تَأ دووستیدی، اما اویتأ شاگرد تندتر بوشو، از پَطْرُسِ پیدش دکفتہ و اول اون بہ مقبرہ فَرَسَہ. ۵ پس خمہ بوستہ و بیدہ کی پارچہ یہ کفن اویہ نہہ. اما مقبرہ دورون نوشو. ۶ پس شَمْعُونِ پَطْرُسِ، اونہ دونبالسر بَمُو و مقبرہ دورون بوشو و بیدہ کی پارچہ کفنی اویہ نہہ، ۷ اما او دستمالی کی عیسیٰ سر دَوستہ بید، پارچہ یہ کفنی کٹار نہہ بو، بلکی جدا و تا بوبوستہ جایی دیگر نہہ بو. ۸ پس او شاگردہ دیگرم کی اول بہ مقبرہ فَرَسَہ بو، بوشو بودورون، بیدہ و ایمان بأوردہ. ۹ چونکی ہنوز کیتابہ مقدسہ درک نوکودہ بید کی اون باپد از مُردیآنہ میآن ویریزہ. ۱۰ اون وخت او دو تَأ شاگرد خوشانہ خانہ و اُگردستیدی.

ظاہر بوستہ عیسیٰ بہ مریمہ مَجْدَلِیَّہ

۱۱ ولی مریم بیرونہ مقبرہ ایسہ بو و گریہ کودی. اون گریہ آمرہ خمہ بوستہ تا مقبرہ دورونہ نیگاہ بوکونہ. ۱۲ نیگاہ بوکودہ و دو تَأ فرشتہ یہ بیدہ کی لیباسہ سفید، دوکودہ بید، او جایی کی عیسیٰ جسدہ بنہ بید، ایتأ سرہ ورجہ و اویتأ پا ورجہ نیشٹہ بید. ۱۳ اوشان اونہ بوگفتیدی: «ای زن، چرہ گریہ کونی؟»
جواب بدہ: «می سرورہ بردیدی و نائیم کویہ بنہ بیدی.»
۱۴ وختی آنہ بوگفتہ و اُگردستہ و عیسیاہ اویہ سرپا بیدہ، ولی نشناختہ. ۱۵ عیسیٰ اونہ بوگفتہ: «ای زن، چرہ گریہ کونی؟ کی دونبال گردی؟»

مریم بہ خیال آنکی باغبانہ، بوگفتہ: «ای سرور، اگر تو اونہ اوسدی مرہ بوگو کویہ بنہ بی تا بشم و اونہ اوسنم.»

۱۶ عیسیٰ دوخوآدہ: «مریم!»

مریم خورویہ اونہ طرف و اُگردانہ و بہ زبانہ عبرانیان بوگفتہ: «رَبّونی!» (یعنی اوستاد).

۱۷ عیسیٰ اونہ بوگفتہ: «مرہ ولہ کون، چونکی ہنوز می پترہ ورجہ بوجور نوشوم. بلکی می برآرانہ ورجہ بوشو و اوشانہ بوگو، می پتر و شیمی پترہ ورجہ و می خدا و شیمی خدا ورجہ بوجور شوئون درم.»

۱۸ مریم مَجْدَلِیَّہ بوشو و شاگردانہ خبر بدہ کی: «خداوندہ بیدم!» و اونچی کی بوگفتہ بو، اوشانہ بوگفتہ.

ظاہر بوستہ عیسیٰ بہ شاگردان

۱۹ ہوروز غروب کی یکشمبہ بو، وختی کی شاگردان جمع بوستہ بید و دران از ترسہ حاکمانہ یہود قفل بو، عیسیٰ بَمُو و اوشانہ میآن پیسہ و بوگفتہ: «سلام بر شومان!» ۲۰ وختی آنہ بوگفتہ، خو دستانہ و خو پہلویہ اوشانہ نیشان بدہ. شاگردان با خداوندہ دِثَن شادہ بوستیدی. ۲۱ عیسیٰ بازم اوشانہ بوگفتہ: «سلام بر شومان! هوطو کی پتر مرہ اوسہ کودہ، منم شمرہ اوسہ کونم.» ۲۲ وختی ا حرفہ بوگفتہ، شاگردانہ روفوت بوکودہ و بفرمأستہ: «روح القدسہ فیگیرید. ۲۳ اگر کسی گناہانہ بخشید، اونہرہ بخشیدہ بہ، و اگر کسی گناہانہ بخشید اونہرہ، بخشیدہ نیبہ.»

عیسیٰ و توما

۲۴ وختی کی عیسیٰ بَمُو، توما، ایتأ از اون دوازده نفر کی دو قولیم اونہ دوخوآدیدی، اوشانہ آمرہ نوبو. ۲۵ پس شاگردانہ دیگر اونہ بوگفتیدی: «خداوندہ بیدہیم!» اما اون اوشانہ بوگفتہ: «تا خودم جایہ میخہ اونہ دستانہ میآن نیدینم و می انگوشٹہ اونہ جایہ میخہ نم و می دستہ اونہ پہلو سوراخہ میآن نم، ایمان ناورم.» ۲۶ بعد از یک ہفتہ، عیسیٰ شاگردان، بازم خانہ میآن ایسہ بید و

تومايم اوشأنه آمره بو. در حالی کی درآن قفل بید عیسی بمو و اوشأنه میان پیسه و بوگفته: «سلام بر شومان!» ۲۷ اون وخت تومایه بوگفته: «تی انگوشته آیه بنه و می دستأنه بیدین. تی دسته جلو بأور و می پهلو سوراخه میان بنه. بی ایمان نوبو، بلکه ایمان بدأر.» ۲۸

توما اونه بوگفته: «می خداوند! می خدا!»
۲۹ عیسی بوگفته: «آیا چونکی مره بیده بی، ایمان بأوردی؟ خوش بحال اوشأنی کی نیده بیدی، ایمان بأوردیدی.»

آ کیتابه هدف

۳۰ عیسی معجزاته زیاده دیگری در حضور خوشاگردان انجام بده کی آ کیتابه میان بینویشته نوبسته. ۳۱ ولی آنقدر بینویشته نبوسته تا ایمان بأورید کی عیسی هو مسیح، و خدا پسره، و به توسطه آ ایمان صاحبه زندگی به ابدی ببید.

۲۱

ظاهر بوسته عیسی به هفتا از شاگردان

۱ بعد از آ اتفاقان، عیسی بار دیگر خودشه در کنار دریاچه تیریه، به خوشاگردان آشکاره کوده. اون اطو ظاهره بوسته: ۲ ایتا روز، شمعون پطرس، تومایه معروف به دوقولو، نتائیل از مردمانه قنایه جلیل، زبدي پسران، و دوتا از شاگردانه دیگرم با هم بید. ۳ شمعون پطرس اوشأنه بوگفته: «من شوئون درم ماهی صید بوکونم.»

اوشان بوگفتیدی: «امانم تی آمره ایم.» پس بیرون بوشویدی و قایقه سوار بوستیدی. اما او شب هر چقدر تور تودیدی، چیزی صید نوکودیدی.

۴ وخته سحر، عیسی ساحله کنار پیسه، اما شاگردان نفهمستیدی کی عیسیه. ۵ اون اوشأنه بوگفته: «ای زاکان، چیزی خوردنه ره نآریدی؟»

جواب بدیدی: «نه!»

۶ بوگفته: «توره به طرفه راسته قایق تودید، تآنیدی بیگیرید.» اوشان آ کاره بوکودیدی و از زیادی ماهی نتآنستیدی توره قایقه دورون فکشید.

۷ شاگردی کی عیسی اونه دوست داشتی، پطرس بوگفته: «اون خداونده!» وختی شمعون پطرس پیشنوسته اون خداونده، خو لیباسه خو دور دوسته - چونکی اونه از خوتن بیرون بأورده بو و خودشه دریا میان توده. ۸ اما شاگردانه دیگر قایقه آمره بمویدی، در حالی کی تور پر از ماهی به، خوشأنه آمره فکشن دبید. چونکی اوشأنه فاصله ساحله آمره حدوده صد متر بو.

۹ وختی به ساحل فرسه بیدی، آشی به بیده بیدی کی زغاله آمره چا کوده بوسته بو و ماهی یم اونه رو و نانم اویه نهه بو.

۱۰ عیسی اشانه بوگفته: «از او ماهی یانی کی الآن بیگفتیدی، بأورید.» ۱۱ شمعون پطرس وارده قایق بو بوسته و توره به طرفه

ساحل فکشه. تور پر از پله ماهی بو، به تعداده صد و پنجاه و سه تا ماهی. با آنکی تعداده ماهی بیش از حد بو، تور پاره نوبسته.

۱۲ عیسی اشانه بوگفته: «بآیید ناشتایی بوخوردید.» هیچ کدام از شاگردان جرأت نوکودیدی از اون وورسید «تو کی ایسی؟»

چونکی دانستیدی کی اون خداونده. ۱۳ عیسی جلو بمو و نانه اوسده و اوشأنه فده و ماهی یم هطو. ۱۴ آن سومین بار بو کی عیسی بعد از ویریشن از مرده یانه میان، به خوشاگردان ظاهره بوسته.

عیسی گفتگو پطرس آمره

۱۵ بعد از ناشتایی، عیسی از شمعون پطرس وورسه: «ای شمعون، یوحنا پسر، آیا مره بیشتر از اشان دوست داری؟»

اون جواب بده: «بله ای خداوند! تو دانی کی تره دوست دارم!»

عیسی اونه بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون.»

۱۶ دومین بار عیسی از اون وورسه: «ای شمعون، یوحنا پسر، آیا مره دوست داری؟»

اون جواب بده: «بله ای خداوند! دانی کی تره دوست دارم!»

عیسیٰ بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون.»

۱۷ سوّمین بار اونه بوگفته: «ای شمعون، یوحنا پسر، آیا مره دوست داری؟»

پطرس از انکی عیسی سه بار از اون وورسه کی «آیا مره دوست داری؟» ناراحتہ بوسته و جواب بده: «ای خداوند! تو از همه چیز باخبری. تو دانی کی تره دوست دارم.»

عیسیٰ بوگفته: «از می گوسفندان مراقبت بوکون. ۱۸ آمین، آمین، تره گم، زمانی کی جوانتر بی، تی کمره دوستی و هر جا کی خواستی شوی؛ اما وختی کی پیره بی، تی دستانه درازہ کونی و کسی دیگر تی کمره دوده و به جایی کی نخواستی پیشی، تره بره.»

۱۹ عیسیٰ ا حرفانه امره اشاره به چوطو مردنه پطرس کودی کی اونه امره خدایه جلال دهه. بعد از اون، عیسیٰ اونه بوگفته: «می دونبالسریا!»

۲۰ اون وخت پطرس واگردسته و بیده کی او شاگردی کی عیسیٰ اونه دوست داشتی، اونه دونبالسر امون دره. اون هونی بو کی شام موقع عیسیٰ سینه سر تکیه بده بو و وورسه بو کی: «سرورم، کی یه کی تره تسلیم کونه؟» ۲۱ وختی پطرس اونه بیده، از عیسیٰ وورسه: «پس اون چی به؟»

۲۲ عیسیٰ اونه بوگفته: «اگر بخوایم اون تا می واگردستن، زنده بمانه، به تو چی؟ تو می دونبالسریا!» ۲۳ پس آ فکر، برارانه میان شایع بو بوسته کی او شاگرد نپیره، در حالی کی عیسیٰ پطرس نوگفته کی اون نپیره، بلکی بوگفته: «اگر بخوایم اون تا می واگردستن، زنده بمانه، به تو چی؟»

۲۴ هو شاگرده کی بر آ چیزان شهادت دهه، و اشانہ بینویشته و امان دانیم کی اونه شهادت راسته.

در آخر

۲۵ عیسیٰ کارایه زیاد دیگری یم بوکوده، کی اگر دانه دانه بینویشته بو بوسته بید، گومان نوکونم حتی تمام دنیا یم گنجایشه اونه

نیویشته یانه بدآشته بی.